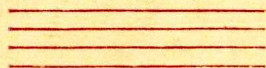

ATEITIS

JUBILĒJINIAI
M E T A I
1960, NR. 1
SAUSIS

ATEITIS

eina nuo 1911

KATALIKIŠKOJO JAUNIMO ŽURNALAS

1960 METAI

Nr. 1

SAUSIS - JANUARY

Redaktorius — Paulius Jurkus

REDAKCIJOS KOLEKTYVAS—Danutė Aleksandravičiūtė - Bobelienė, Gintarė Banaitytė - Ivaškienė, Teresė Ivaškaitė.

Visą spausdinamą medžiagą redakcija taiso savo nuožiūra. Nepanaudoti straipsniai grąžinami autoriui prašant.

Administratorius — Kun. V. Dabušis

Redakcijos ir administracijos adresas:

ATEITIS, 916 Willoughby Avenue,
Brooklyn 21, N. Y., U. S. A.
Tel.: GLENmore 2-2923

Prenumerata metams \$5.00
pagal JAV dol. kursą.

Garbės prenumerata metams \$10.00
Atskiuro numerio kaina 50¢

**LITHUANIAN CATHOLIC YOUTH
MAGAZINE**

Published monthly, except July and August, by the Lithuanian Catholic Youth Association.

“A T E I T I S”

916 Willoughby Ave.,
Brooklyn 21, N. Y.

Subscription \$5.00 per year
Single copy 50¢

Second-class postage paid at
Brooklyn Post Office

T U R I N Y S

Kun. Jonas Kidykas, S.J.	
Į jubilėjų žengiant	1
Kun. Jonas Kidykas, S.J. — Ateitininkų Federacijos vyriausias	
dvasios vadas	2
P...s-tė	
Ateitininkų kongreso įspūdžiai (1920 m. kongresas Kaune)	3
A. Sabalis	
Ateitininkų vėliava	6
Sveikinimas Lietuvos ateitininkams	7
Kun. Alfa Sušinskas	
Įštvermės šaltinis	8
Nerima Narutė	
Rudens mozaika (eil.)	9
Aušrelė Skirmuntaitė	
NAC suvažiavimas	10
Rengiasi jubilėjiniais metams	10
Mirė arkivyskupas metropolitas J. Skvireckas—šv. Rašto vertėjas	11
MAS Centro Valdybos žodis	12
Vytenis	
Per prizmę — Ateitininkiškojo gyvenimo aktualijos	13
Sportas	
J. Kirvelaitis — žvilgsnis į JAV futbolą	14
Atskleista knyga	
I. K. S. — Lietuviškas liberalizmas	15
Vardai, įvykiai, idėjos	16
Studentų Ateitininkų Sąjungoje	20
Moksleivių Ateitininkų Sąjungoje	23
Kreivos šypsenos	24
Šachmatai	Viršelių III psl.
Viršelyje — Dalis Brooklyno tautinių šokių grupės. Nuotr. V. Maželio	

Iš giliausių žmogaus gelmių, visa primityviaja laukine jėga prasiveržias džiaugsmo šūksnis, laimės kryžstavimas—štai jubilėjus, štai pati pirmoji habraiškojo “jobel” reikšmė. Ir buvo žydams ko kryžtauti jubilėjaus metais! Jie ne vien priminė tautos įžengimą Pažadėtojon žemėn po Egipto vergovės, po ilgų metų bastymosi tyruose, po kruvinų kovų pergalę, bet kiekvieno jubilėjaus metais grįžo savininkui už skolas atimtos ar parduotos žemės, atgavo laisvę vergijon patekę tėvai ir vaikai. Jubilėjus buvo išvadavimo pakartojimas, naujas įžengimas ir užėmimas Dievo žadėtosios žemės, pradžia atnaujinto gyvenimo. Todėl suprantama, kad jis buvo labai realaus džiaugsmo metas.

Federacijos Valdybai paskelbus jubilėjinį metus, gyvosios ateitininkijos elies turėjo nupliekti panašus džiaugsmas. Per ateinančius mėnesius ir savaites jis turėtų virsti vulkaniška jėga ir jubilėjiniame kongrese prasiveržti audringais mūsų dvasios kryžstavimais. Ir ateitininkams yra ko džiaugtis, kaip ir anų laikų izraelitams!

Turėtų mus džiuginti pats 50 metų išgyvento laikotarpio faktas. Carinės priespaudos laikais užgimę, nepriklausomoje tėvynėje augę ir brendę, kovų ir persekiojimų užgrūdę, dabar vėl svetur išblaškyti, tebegyvuojam, tebeveikiam, tebesilaikom didžiosios Tiesos, nustojam giedriosios Vilties į teisingumo pergalę ir mūsų meilės Kristui bei tautai neįstengę užlieti viso pasaulio vandenys. Yra ko džiaugtis!

Turėtų mus džiuginti pirmųjų brolių ir sesių drąsa. Juk su savo trimis pamatiniais klausimais jie pastoję kelią visuotinai ano meto augštosiose mokyklose įsigalėjusiai liberalų, enciklopedistų, darvinizmo, empirizmo, racionalizmo, nihilizmo ir kitokių izmų dvasiai. Saujėlė jaunuolių drįso pasipriešinti bedievybės ir laisvamanybės faraonams bei jų garbintojams.

Turėtų mus džiuginti ir pasiekti laimėjimai. Tegu savo veikla nesukrėtėme plačiojo pasaulio, bet lietuviškosios moksleivijos ir studentijos, ir Lietuvos Katalikų Bažnyčios gyvenime daug pasidarbuota, daug duota, daug laimėta. Šiandien sunku įsivaizduoti, kokiais keliais būtų nuėjusi visa mūsų inteligentija, o su ja ir visa tauta, jei nebūt buvę ateitininkiškojo sąjūdžio. Jei yra tiesa, jog kritiškais tautų ir Bažnyčios momentais dieviškoji Apvaizda pašaukia stiprių, įtakingų asmenybių ir sąjūdžių, tai ateitininkijos gimimas prieš 50 metų buvo toks Apvaizdos įsikišimas į Lietuvos Bažnyčios ir tautos gyvenimą. Ir jei šiandien mes tebetikim esą pašaukti tęsti Apvaizdos per mū-

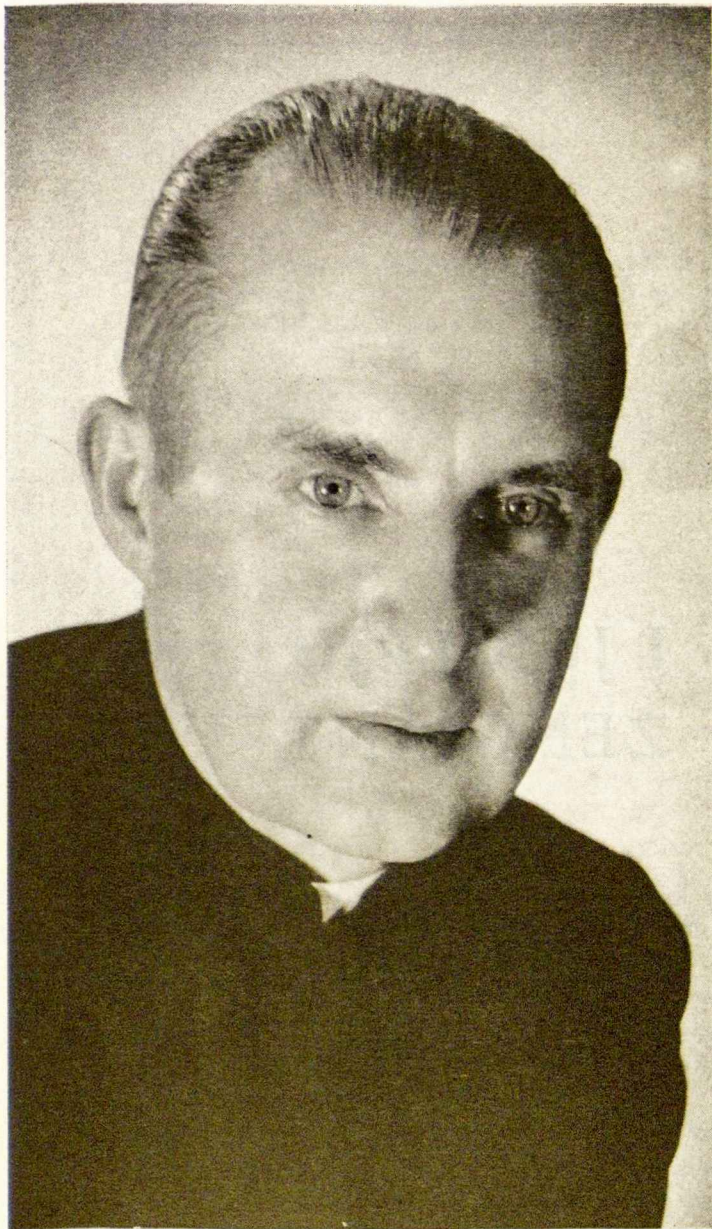
Į JUBILĖJŲ ŽENGIANT

sų kūrėjus pradėtąjį darbą, turim ko džiaugtis ir kuo didžiutis.

Kažkas yra parašęs, jog savo garbingais žygiais besididžiuojanti Lietuvos bajorija bus panėši į bulves, kurių vertingiausia dalis guli užkasta žemėje, o paviršiuje tikrai matomi jų pageltę stagarai. Ateitininkijos 50 metų jubilėjus turėtų ne tik mus džiuginti, bet versti susimąstyti ir patikrinti pavojus virsti bulvėmis! O bulvėmis tikrai virstume, jei mums užgestų trijuose pamatiniuose klausimuose suliepsnojusi skaidri, kaitri, galinga, švenčiausių idealų dvasia. Ir mums, kaip izrealitams, jubilėjus turėtų būt sugrįžimas į “pažadėtąją” žemę”, prie savo didžiųjų amžinųjų principų, prie ano švento entuziazmo, drąsos, energijos ir pasišventimo, prie pirmąsios kovų dvasios.

Ateitininkiją kovon iššaukusios jėgos šiandien laiko paverę šimtus milijonų žmonių ir grėsia sunaikinti mus pačius. Jei prieš 50 metų mūsų tautai ir Bažnyčiai verkiamai buvo reikalingos stiprios, giliai tikinčios, kilnios ir apšaltinės asmenybės, tai šiandien jos šimtą kartų reikalingesnės. Atnaujinti Kristuje save, savo artimiausią aplinką ir visą pasaulį šiandien yra laisvės ar vergijos, gyvybės ar mirties reikalas. Todėl ateitininkijos sąjūdis šiandien yra ne mažiau aktualus, kaip prieš 50 metų.

Ateitininkijos sąjūdis, savo branduolyje, yra religinis sąjūdis. Ir kaip toks jis gali būti

KUN. JONAS KIDYKAS, S. J., yra žemaitis, kurio gimimo vieta tiek pat plačiai žinoma, kaip ir Šiluva. Jis gimė Lietuvos švento-vėje — Žemaičių Kalvarijoje 1905 sausio 21. Šiomet jam sueina lygiai 55 metai. Beveik pusė

jų prabėgo svetur, bet anie laikai, kai mokėsi Telšiuose, Skuode ir Plungėje, tebėra atminty gyvi. Kolegiją baigė Olandijoje, Valkenburge. Kunigu buvo išventintas 1935 rugpiūčio 27. Tat prieš pat Ateitininkų jubilėjinį kongresą sueina 25 metai kunigystės. Kone visą laiką apaštalavo Amerikos žemyne: JAV, Brazilijoje, Urugvajuje, Kanadoje. Atvykęs Chicagon 1937, čia įkūrė lietuvių jėzuitų vienuolyną ir buvo pirmasis tremtyje atsidūrusių Lietuvos jėzuitų vyresnysis. Lietuvių jėzuitų misijas įkūrė dar Urugvajuje ir Kanadoje (1951).

Dar būdamas klierikas, bendradarbiavo lietuvių jėzuitų leidžiamoje spaudoje. Išvertė į lietuvių kalbą A. von Dosso "Dorybių perlas" (1930), E. Drouveno "Farmerių vaikai" (1933) ir Alcanizo "Meilės sutartis" (1934). Pirmas iš lietuvių yra rašęs apie Fatimos apsireiškimus (1946). Amerikoje daug rašė ir teberašo į lietuvių jėzuitų leidžiamus laikraščius "Žvaigždė" ir "Laiškai Lietuviams". Su misijomis yra apkeliavęs kone visas lietuvių parapijas JAV.

Ateitininkų organizacijoje veikliai reiškėsi nuo gimnazijos dienų Lietuvoje. Amerikoje yra gražiai pravedęs religinę programą pirmųjų ideologinių kursų Kennebunkport, Maine (1955 Kalėdose) ir keliose studentų at-kų stovyklose. Dvejus metus (1956-1958) buvo Studentų Ateitininkų Sąjungos dvasios vadu, paskui Chicagos studentų draugovės dvasios vadu. Ateitininkų Federacijos vyr. dvasios vado pareigas perėmė, išvykus T. Viktorui Gidžiūnui, O. F. M., į Romą 1959 metų rudenį.

Tėvas J. Kidykas, S. J., yra nuoširdus jaunimo draugas, netaupęs nei savo laiko nei triūso, kad galėtų paskatinti ir padėti gerai suprasti savo katalikų tikėjimo tiesas, jomis gyventi ir rasti gyvą, nenutrūkstamą ryšį su mistiniu Kristaus Kūnu. Sveikiname mūsų Federacijos vyr. dvasios vadą ir džiaugiamės ryždamiesi daryti visa, kad visa visa būtų palenkta Jėzui Kristui.

palaikomas, kurstomas ir plečiamas visų pirma religinėmis priemonėmis: gyvu tikėjimu, stipria viltimi, galinga Dievo bei artimo meile, reguliariu maldos ir sakramentiniu gyvenimu. Jubilėjaus metai turėtų būt kiekvienam sąmoningam nariui stiprus akstinas sugyventi, suaktualinti savo religinį dvasios gyvenimą. Be stiprios religinės dvasios mūsų sąjūdis būtų tik nevykęs vaidinimas ir tuščias, beprasmiš laikas bei jėgų gaišinimas. Jei galėtų būti religingumo bijas ateitininkas, tai jis būtų liūdna anomalija.

Jubilėjaus metais labai tiktų kuopoms ir draugovėms įsigilinti į "tris pamatinius klausimus", organizuoti dažnesnes bendras komunikas ir susitelkimus, ir visiems sykiu kuopose bei draugovėse ir kiekvienam privačiai melstis, kad mūsų jubilėjus virstų visos Federacijos pakilimo, atsigaivinimo, stipresnio ir gilesnio įsisiemoninimo bei šventų užsimojimų metais.

*Kun. Jonas Kidykas, S.J.
Ateitininkų Federacijos
Vyr. Dvasios Vadas*

Pradėdami jubilėjinius metus, nusikeliame į praeitį Čia persispausdiname iš 1920 m. 4-5 nr. Ateities Kauno kongreso išpūdžius, kuriuos parašė P...s-tė.

ATEITININKŲ KONGRESO IŠPŪDŽIAI

Važiuoju į ateitininkų kongresą. Nežinau, dėl ko tasai kongresas man atrodo lyg kalnas didžiulis, į kurį įlipusi, naują pasaulį paregėsiu.

Mamytė, išrengdama mane į kelionę, įgraudina—"tik jau vaikelį"... Tikrai pikta. Ne ant mamytės, ne! Man pikta, kad į mus mergaites, kažkaip keistai tebežiūrima. Ar man netinka važiuoti? Štai kaimynų Jonelis irgi važiuoja. Pati girdėjau, kaip ir jį mamytė įgraudino, bet visai kitaip: "...tik, sūneli, neišleisk per daug — matai, šiemet javai išdegė". Turiu čia skliausteliuose pasakyti, kad Jonelis kiek išsivežė, tiek ir pravaišino draugėms: žinia, ir manęs nepamiršo. Ir jam nieko. Na, ką jau bedaryti, kad amžiais susidėjo tokių keistų nuomonių apie moteriškę!...

*

SEKMADIENIO rytą suėjome į katedrą. Didžiulėje bažnyčioje paskendome, it jūroje. Mūsų atrodė tiek maža, ir tokie buvome mažyčiai, palyginti su tais didžiuliais bažnyčios skliaustais, tais tvirtais, augštais pilioriais. Dieve! Mūsų tik saujelė prieš tą pasaulį, kurį savo idealais ryžtamės nukovoti.

Gatvėje girdėti vežimų tarškesys. Žinau, ten eina daugybė žmonių,—jeigu neklystu,—ir tokių žmonių, kuriems mūsų idealai nepakenčiami arba juokingi ir tušti atrodo. Taigi, didžiulis pasaulis ir saujelė mūsų... Susimąstau, o įsimasčiusi geriau suprantu Kristaus pasakymą: "Be manęs jūs nieko negalite padaryti" (Jon.15,5). Nežinau, ar tai maldos tokia didi galybė, ar įtaka gražaus pamokslo, skatinusio į darbą, mane taip paveikė, kad pasijutau milžinas esanti.

*

LIAUDIES NAMŲ didelėje salėje vos-vos tilpo ateitininkai ir svečiai. Daug gražių sveikinimų, karštos turiningos kalbos ir patsai jautimas, kad šalia tavęs už tavęs ir priešais tave, kaip plieno siena, stovi draugai—visa tai man gyvai priminė poeto žodžius: "Petis gi į petį, na, vyrai, kas gali, sustoję į darbą už mylimą šalį, prikelkime Lietuvą mūsų!".

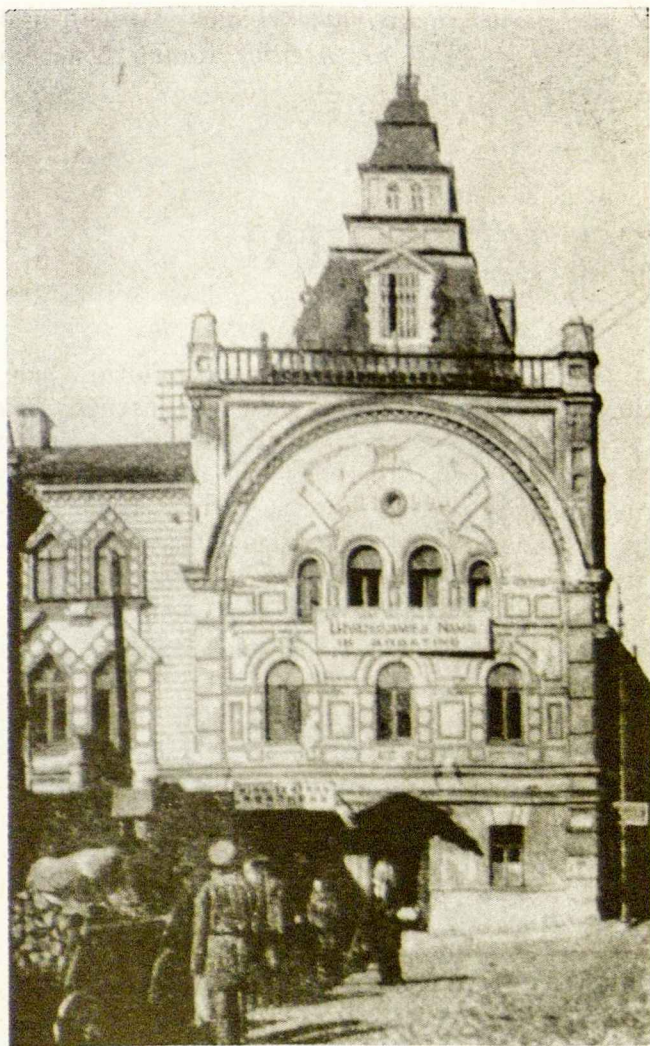
Rodėsi man tada, jog per maža didžiulė salė, jog susirinkimas pramuš sienas ir nesulaikoma vilnimi nubanguos į platųjį pasaulį, ir apims ir sujungs ne tik Lietuvos, bet ir viso pasaulio inteligentiją į vieną stiprią, galingą organizaciją. Vėliava priešaky plevėsuos šūkiu: "Visa atnaujinkime Kristuje!"

Didžiam jausmui persmelkus, norėjosi verkėti. Susilaikiau. Juk tariant vyrų žodžiais, ašaros moterų ginklas. Ne, aš neašarosiu!.. O, žiūrėkite, štai jums vyrų stiprumas! Du kunigai pradžilusiomis galvomis ašarą braukia. Ko? Ar jaunystės pagailo? Ar taip visa iškilminga ir graudu? Ko gi, ko? E, kas atspės žmogaus širdies virpėjimus! Pajutau tada visa savo galybę. Ašaras užspaudžiau. O viena būdama taip būčiau norėjusi išsiverkti...

Vakare koncertas. Žmonės čia maišosi, sveikinasi ir kalbasi, juokiasi, džiaugiasi. Koncerto

Kauno katedra su Rotušės aikšte (Nuotrauka iš seno albumo)

Liaudies Namai, kur vyko 1920 m. kongresas

salė—ne susirinkimas. Ir čia, tame vakare, dar labiau supratau, kokios milžiniškos galios turi tikėjimas. Jis jungia žmones ne šalto mandagumo siūleliais. Riša stipriais galingais ryšiais, siekia sielos gilumas.

*

KONGRESAS eina diena po dienos. Paskaita seka paskaitą. Kažkokio entuziazmo perimta klausau tų augštų, pripažistų, nevisai mano protui prieinamų minčių. Jeigu reikėtų pasakyti, ką esu girdėjusi, dievaži, nepasakyčiau. Tik tai tosios mokytesniųjų draugų mintys sužadino manyje visą eilę gyvų ir man labai suprantamų vaizdų.

Lyg kokiame kaleidoskope matau kelis draugus, subūrusius pirmąją ateitininkų kuopelę užsieny. Štai, būrelis auga, didėja. Karo viesulas jį neša ir skaldo po įvairius plačiosios Rusijos kampus. Bet ir ten jie buriasi. Kovoje įgrūdinta galinga srove grįžta į Lietuvą. Dabar jie kongrese. Šviesūs ir drąsūs grindžia galingus ateičiai pagrindus, siunčia į valstybės priekį savo atstovus. "Valio!"—vos nesusūkau

visai salei...Susilaikiau, nusijuokiau ir susigėdau.

Paskaita apie religijos ir doros santykį. Dieve, kaip mažai esu teisilavinusi! Rodos, taip aiškiai, taip suprantamai kalbama. Kokią 10 minučių ištempusi sekiau kalbėtojo mintimis. Paskui posmai pakriko. Pasijutau nešama kažkokios galingos srovės vis tolyn ir tolyn... Nei protas nei valia, man rodos, manyje nedirbo. Apie trejetą valandų jaučiausi laiminga, supauiama kalbėtojo minčių. Tik pasibaigus paskaitai ir pasipylus plojimam, viena giliai tesupratau: religija ir dora yra du neišskiriami dalykai. To supratimo tikiuosi, užteks visam gyvenimui.

*

SVEIKINTI kongreso buvo atėjęs be galo gražus "rudėnėlis". Tai kun. Adomas Grinevičius nenuilstas Lietuvos gaivintojas nuo Aušros laikų iki šių dienų. (Jis tada šventė jau 75 savo metus). Ruduo sveikino pavasarį, sveikino jaunomėnę.

Nors ir gražus būva "rudėnėlis", bet ašei sena būti nenoriu. Ne, ne! Gyvensiu 40 metų, ir gana! Žmogus gyveni, kada visais jaunystės karštaisiais jausmais braujiesi pirmyn. Dabar aš turiu... Iki 40 metų dar yra laiko. Dar tiek svajonių, tiek gražių auksinių svajonių man vaidenasi...

Bet ką aš kalbu? Vienoje paskaitoje buvo sakoma, kad tiek tereikia svajoti, kiek gyvenime galima įvykdyti. Ne, ne! Tai per žiauru! Kuo aš kalta, kad man visas pasaulis svajonėse skęsta, kad tos svajonės kuria vaizdus, ne šios žemės vaizdus...

Einame kapyne lankyti mirusiųjų draugų. Kaip gražiai skamba Dovydo psalmės žodžiai: "Dievas—mūsų gelbėtojas!". Prisimenu, man pamokose kalbėta, jog Šventajame Rašte esama ne tik gilių tiesų, bet ir gražios poezijos. Tiesa. Toji psalmė tokia graži, tokia poetiška!

Kapinynas. Aa! Dabar pavasaris atėjo sveikinti ne rudėnėlio, bet gilios žiemužės. Kapai šalti. Girdėtos kapuose kalbos manęs neramino. Liūdna.

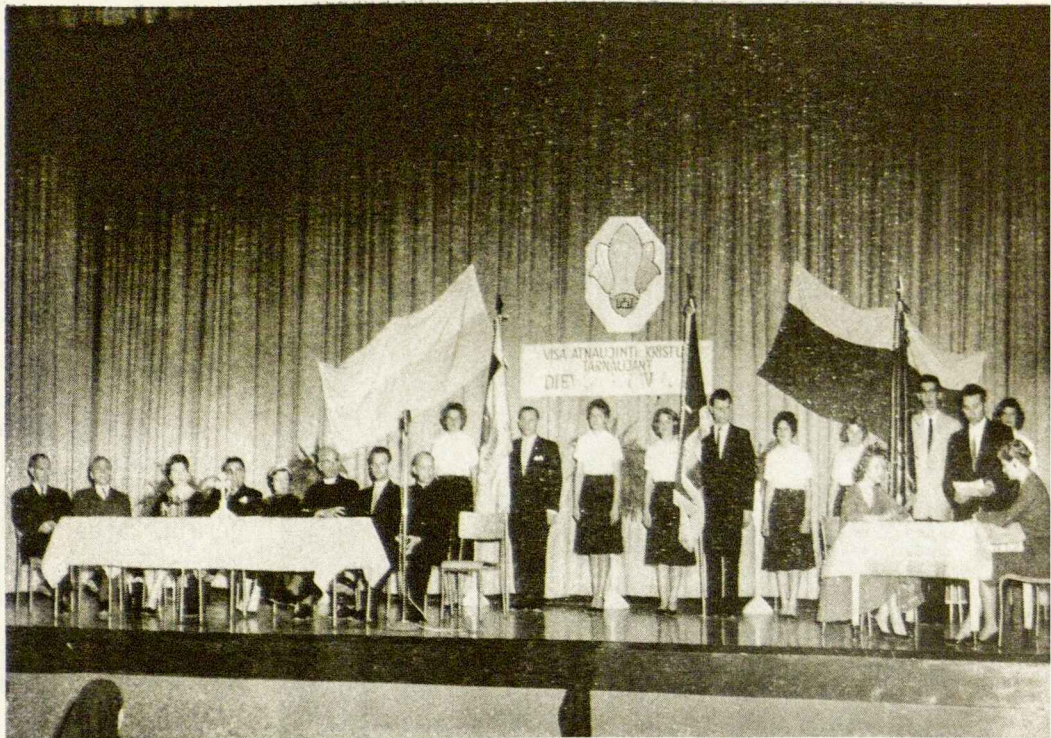
Grįžtu viena namo ir mąstau... Susimąstau, kaip vakar kongrese buvo kilę nesusipratimai ir išsivaidimai. Jie rodo, kad mūsų sielos gilumose dar daug esama žaliosios medžiagos.

Kongreso darbas baigtas. Eina atsisveikinimo kalbos. Tribunoje pasirodo barzdotas draugas. Karštas plojimas rodo jaunomėnę jam karštai simpatizuojant. Aš nemyliu barzdočių, bet... jisai tegu augina, nes gražiai, šelmis, kalba.

*

SEKMADIENIS ir vėl. Pro Žaliąją kalną iškišusi spinduliuotą galvą dairosi saulutė. Šypso-

Hamiltono ateitininkų šventės - akademijos atidarymas. (žiūr. 16 psl.) Nuotr. A. Juraičio

si, išvydusi garlaivyje tikrą skruzdelyną. Kongreso dalyviai gegužinių važiuoja. Pasigirsta daina: „Užtrauksim naują giesmę, broliai!“ Plaukiame dainuodami. Kaip gera! Dainos aidai, pralenkdami Nemunėlio vilnis, skrieja tolyn, tolyn... Linksmi šlama Aleksoto pušaičių ir eglių viršūnės.

Prisiminiau „Jaunąją Lietuvą“ (Maironio) ir savo, ne tos poemos, Juozelį... Dieve! Jis toks idealus! Nors ginuosi minties, bet širdžiai būtų taip malonu būti su juo drauge. Ne, ne! Lai Dievas jam padeda. Mums be galo reikalingi idealingi vadai. Visa siela nugrimstu dainon ir primirštu išsvajotąjį gyvenimo draugą.

Lyg sapne bėga gražios Nemuno pakalnės, Garlaivis pasuka į krantą. Sustoja. Pasipila iš garlaivio, it prakiurusio maišo, minia jaunimo. Berniukai it vabalai—čia juodi, čia margi, čia juodai balti. Mergaitės it plaštakės—baltos, sparnuotos. Miško kalneliuose sumirga žmonės, suskamba žaliais aidais kryžstavimas ir juokas.

Dvylikta. Miško gilumoje klausomės sumos, suklupę pievoje tarp medžių. Rasi, pirmu kartu čia, tarp siūbuojančių medžių, suaidi ir „Pulkim ant kelių“ ir „Marija, Marija“, nors ir ne sutartine. Tokiomis pakilimo valandomis kiekvienas stengiasi geriau giedoti, bet deja, retai tepavyksta.

Pakylėjimas. Visi nutilo. Žemyn nulinko suklupusiųjų galvos. Nusilenkė ir ateitininkų vėliava, ligi šiol išdidžiai plevėsavusi. Tik pušelių ir eglių viršūnės šnarėjo, tik nuo kalne-

lio čiurleno bemurmėdamas upeliukas, tik galybių Viešpats iš dangaus tyliai kalbėjo į jaunas širdis. Kaip pribrendusi varpa, nusviro man galva ant krūtinės. Buvo per pilna jausmų. Jie liejosi sielos kraštais ir tekėjo nė pati nežinau kurlink. Pasaulis man atrodė toks gražus, jog visa būčiau atidavusi, kad tik ilgiau galėčiau juo gerėtis. Deja! Sugydo „Prieš taip didį Sakramentą“, ir jausmų gija nutrūko. Ne, ji tikrai kitokia susivijo.

Prasidėjo žaidimai. Nuošaliai, dviejų sargybinių gerbiama, linksmi pleveno mūsų vėliava. Sukosi ratelis kaip sukūrys. Nors mažai tematau pažįstamų veidų, bet jie visi savi, tartum giminės. Taigi, nesivaržau. Muzika griežtelėjo suktinį. Ir nuėjo nubangavo jaunuolių gretos judamu tautinio šokio ratu. Neatlaikė nė garbės sargyba. Vėliavą palikę įsisuko į ratą. O ji, mūsų vėliava, viena plazdėjo. Gal nepyko?...

Saulė jau linko vakarop, kai nuskrodė garlaivio švilpynė. Namo! „Namo!“—pakartojo miškas ir prisidengė tamsiais šešėliais, tartum kokių liūdesių. Ir garlaivis visu garu pasuko namo, grojant maršui „Pirmyn!“.

Visais karštais jaunystės jausmais pirmyn, jaunuoliai! Pirmyn pro gyvenimo vilnis! Pirmyn idealų keliais!

Jau žiburiuoja Kauno pakrantės. Sudiev, idėjos draugai! Rytoj pakriksime ir pasinersime į pilkąjį kasdienį gyvenimą. Po dešimties metų kažin ar visų valtys ir vėl suplauks laimingai į idealų uostą?!

Hamiltono ateitininkų sendraugių vėliavos dešinioji pusė

ATEITININKŲ VĖLIAVA

A. SABALIS

Kotas

Gražiausiai atrodąs vėliavos kotas yra natūralaus medžio spalvos. Nors šiuo metu darosi vis populiariesni ir aliuminijaus kotai, kurie yra ir lengvi ir stiprūs, bet mediniu kotu vėliava atrodo daug turtingesnė. Kotas turi būti neilgesnis kaip 280 cm., arba 9 pėdos. Koto viršūnė turi turėti tautinį ar religinį simbolį, proporcingą jo storiui ir ilgiui. Simbolio detalių statutas nenumato, ir kiekvienas vietos jį pasigamina individualiai. Populiariausi yra Gedimino stulpai.

Vėliavos dydis

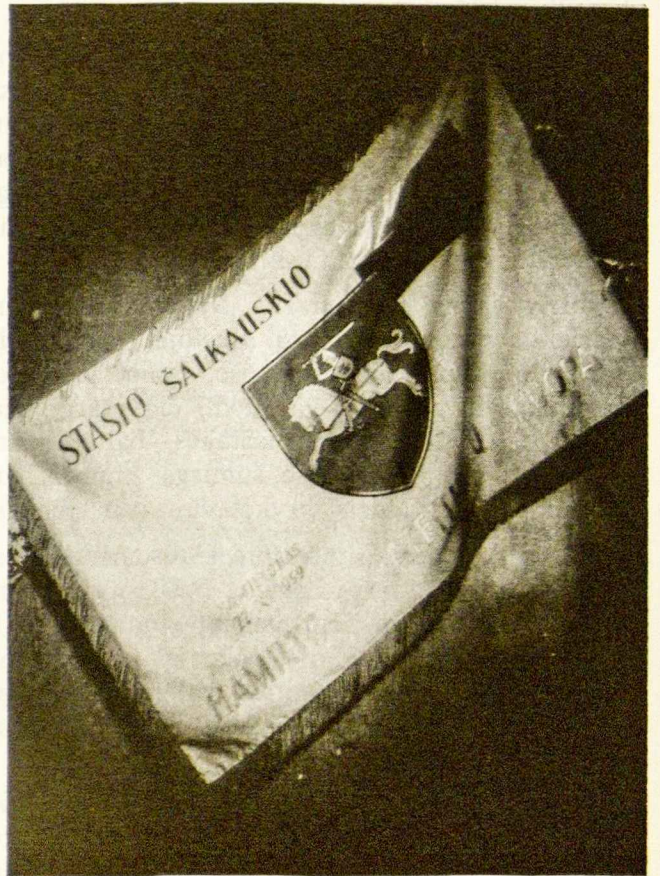
Dydis nėra ypatingai svarbus. Svarbus tik ilgio ir pločio santykis — 1:1½. Kitaip tariant, vėliava turi būti beveik dvigubai ilgesnė nei jos plotis. Taip pat reikia atsiminti, kad palenkus kotą 40 laipsnių kampui, vėliava neturi siekti žemės. Rekomenduotinas dydis: 32 coliai pločio ir 60 colių ilgio, (80 cm.:150 cm.).

Spalvos ir įrašai

Patiesus vėliavą ant stalo ir koto kraštui esant kairėje, vėliavos geroji pusė yra viršuje. Vėjui pučiant iš kairės į dešinę, irgi matysime gerąją, arba dešinę, pusę. Antroji pusė yra kairioji pusė. Todėl dešinėje vėliavos pusėje įrašai yra nuo koto, gi kairėje pusėje — į kotą.

Dešinė vėliavos pusė turi turėti ateitininkų ženklą ir šūkį "OMNIA INSTAURARE IN CHRISTO!".

Kairioji vėliavos pusė naudojama vieneto vardui įrašyti, pvz. NEW YORKO STUDENTŲ ATEITININKŲ ŠVENTO KAZIMIERO DRAUGOVĖ. Toje pat pusėje tinka ir įvairūs tautiniai ar religiniai ženklai: Gedimino stulpai, Pax, Alfa ir Omega etc.

Hamiltono ateitininkų sendraugių vėliavos kairioji pusė

Dešinioji vėliavos pusė yra tos pačios spalvos kaip ir sąjungos spalva: moksleivių — žalia, studentų — raudona, sendraugių — geltona, auksinė.

Kairioji vėliavos pusė gali būti bet kurios kitos ar tos pačios spalvos kaip ir sąjungos spalva su šiomis išimtimis:

1. moksleivių vėliava kairėje pusėje negali būti nei raudona, nei geltona.

2. studentų vėliava kairėje pusėje negali būti nei žalia nei geltona.

3. sendraugių vėliava kairėje pusėje negali būti nei raudona nei žalia.

Šių spalvų kairėje pusėje negalima naudoti *ištisai*, bet galima turėti kelias spalvas: pvz. geltoną ir raudoną moksleiviams, žalią ir geltoną studentams ir pan. Daugumas vienetų tačiau naudoja tą pačią spalvą abiem vėliavos pusėms.

Ruošiantis jubilėjiniam ateitininkų kongresui, norima, kad kuo daugiau ateitininkų vienetų įsigytų vėliavas. Kongreso metu numatyta eiseną iš iškilmingo posėdžio į pamaldas. Tad ir norima, kad kuo daugiau vėliavų eiseinoje būtų nešama.

Visi ateitininkai jubilėjiniame kongrese dalyvauja su ženkliukais. Norintieji įsigyti ateitininkiškus ženklelius, kreipiasi šiuo adresu: Vyt. Šoliūnas, 5254 So. Trumbull Ave., Chicago 32, Ill.

Taip pat pageidautina, kad kuo daugiau ateitininkų kongrese dalyvautų uniformuoti su ateitininkiškom kepuraitėm bei kitais sąjungų ar korporacijų nustatytais ženklais.

Šventinam Hamiltono ateitininkų sendraugių vėliavą šventina kun. J. Tadaraukas. Nuotr. D. Juraičio

SVEIKINIMAS

LIETUVOS

ATEITININKAMS

Brangios Sesės, Brangūs Broliai, Moksleiviai Ateitininkai Lietuvoje ir Sibire!

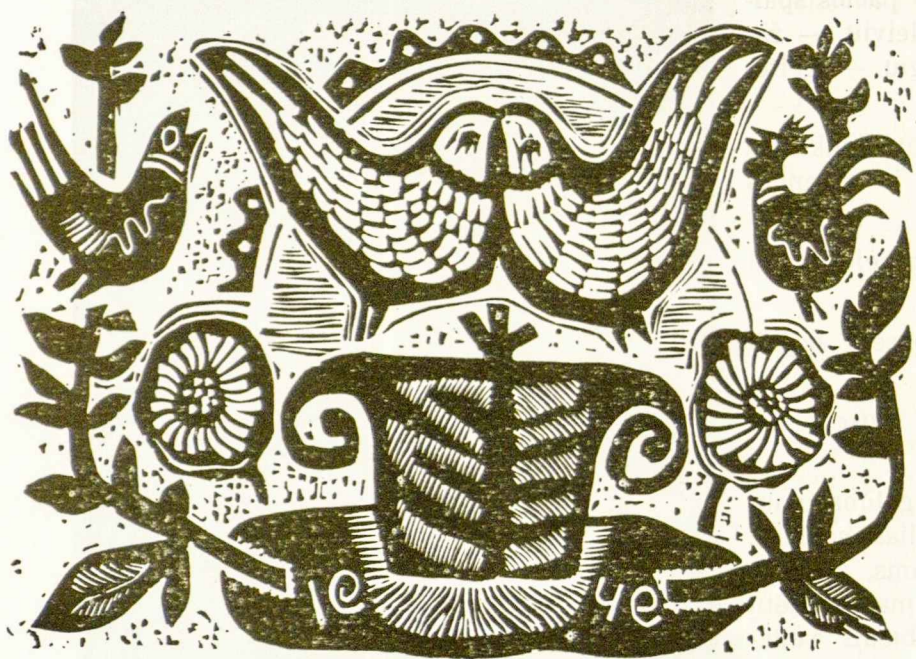
MAS atstovai susirinkę Sąjungos suvažiavimui 1959 gruodžio 27-29 d. priešjubilėjinių Ateitininkų Federacijos metų įžangoje, Chicagoje, siunčia Jums nuoširdžiausius sveikinius ir linkėjimus, apgailestaudami, kad dėl politinių priežasčių esame atskirti vieni nuo kitų. Mus skiria toliai, bet jungia vienas tikėjimas į tą patį idealą. Mus žavi Jūsų kovų ir kančių pavyzdžiai už Dievą ir

tėvynę, aukojant net savo gyvybę. Tvirtai tikime, kad sulauksite šviesesnių dienų sau ir Lietuvai.

Ta pačia proga iš visos širdies dėkojame už gražią maldų knygelę, parašytą Sibire: "Marija, gelbėki mus". Nerasime už tai didesnės ir gražesnės padėkos, kaip maldą iš tos pačios maldaknygės "Marija, gelbėki mus" (psl. 26).

Visa Kristui!

**JŪSŲ MOKSLEIVIAI
ATEITININKAI**

Dail. A. Kurauskas — Vinjetė (medžio raizinyje)

IŠTVERMĖS ŠALTINIS

ALFA SUŠINSKAS

Žmonės mėgsta visokias sportines žaidynes ir į jas gausiai susirenka. Dideliuose aikštynuose jie stebisi ir grožisi sportininkų miklumu, pajėga ir drausme.

Kol sportininkas pasiekia sportinį tobulumą, pirma jis turi nueiti sunkų ir ilgą praktikos kelią. Pasidaryti geru sportininku nepakanka vien sveikatos ir kūninio tinkamumo; čia dar reikia ir įvairių dvasinių savybių, pavyzdžiui: klusnumo, drausmingumo, draugiškumo ir ypač kantrybės. Ši pastaroji dvasinė savybė yra būtina sportininkui ne tik besimankštinant, bet ir jau besirungiant aikštėje dėl laimėjimo.

Kantrybė yra beveik visų pasiekimų bei laimėjimų pagrindas. Be jos pradėjęs, niekas negali savo siekiuose ištvirti iki galo.

Nekantrusis ardo kitų žmonių nuotaiką ir pats susilau-

kia įvairių nesėkmių bei nemalonumų, dėl kurių jis ne kartą skaudžiai nukenčia.

Kantrybė yra būtinas palydovas kiekvienam luomui ir kiekvienam verslui; ji yra reikalinga bet kuriame darbe kiekvienam žmogui: jaunam, senam, mokytam ir nedaug pamokytam. Be jos žmogus nieko vertingo negali pasiekti.

Pavaizduodami kantrybės ir nekantrybės vaisius, sustokiame tik ties vienu kitu visuomenės atstovu.

Nekantri žmona, lyg kirmėlė vaisių, nuolat žaloja savo vyro gyvenimą; lyg koks žvyras už kaklo, ji be atvangos graužia jo savijautą, jo dieneles aptamsindama, visą jo gyvenimą apkartindama. Gi kantri žmona yra ypatinga vyro paguoda ir nepakeičiama jo iškėpėja.

Nekantrus vyras ardo žmonos ramybę, prislegia jos nuotaiką ir ją ne kartą iš dvasinės

pusiausvyros išstumia. Gi kantrus vyras yra nuostabus žmonos stiprintojas ir subarguojančių jos jausmų nuramintojas.

O kantrybė ar nekantrybė motinos širdyje! Savo nekantrybe jaunojo daigo, savojo vaiko, charakterį ji gali tiek sudarkyti, kad vėliau gyvenime dėl to visą laiką jis jaus skaudžias pasekmes. Motinos nekantrybė pasėja vaiko širdyje apsinkintą dalią. Gi jos kantrybė yra lyg gaivioji saulė, kuri savo spinduliais brandina vaiko ateities laimę ir gyvenimo rimtį. Tik savo pačios kantrybe motina tegali išugdyti kantrybės galią ir vaiko charakterį.

Ir tėvo kantrybė yra dvasinės vaikų stiprybės ugdytoja. Jų nepažemindama ir neįžeisdama, ji išveda juos iš paklydimų bei klaidų į tikrąjį gyvenimo kelią; dar nepatyrusį jų protą ji subrandina ir pamažu atskleidžia jam gyvenimo išmintį. Tėvo kantrybė išugdo vaikus kilniais, tvirtabūdžiais ir naudingais žmonėmis. Gi jo nekantrybė susilpnina jų drausmę ir sužaloja jų charakterį, pakenkdama dvasiniam jų susiformavimui.

Nekantrybė ardo šeiminių laimę, o kantrybė stiprina šeiminių gyvenimą ir jį padaro jaukų.

Mokytojas yra tėvų pavaiduotojas. Jam tenka labai didelė jaunojo žmogaus auklėjimo dalis. Ne tik auklėjama jam, bet ir mokomajam jo darbui reikia daug kantrybės, kuri yra viena iš būtinųjų jo pašaukimo savybių. Savo pasiaukojančia ir nuolatine kantrybe jis sustiprina, išlygina ir ištobulina mokinio charakterį ir gyvenimą jį išleidžia paruoštą duoti laimės kitiems ir iš kitų jos susilaukti. Nekantrus, greitai susierzinęs bei dvasinės pusiausvyros netenkąs mokytojas yra mokinio charakterio gadintojas.

Mokymasis ir mokslas visada eina kartu su kantrybe:

jos palaikomi ir stiprinami, jie žengia į didelius laimėjimus. Kiekvienas betkurio mokslo diplomą yra ir kantrybės žymuo asmeniui, kuris juo pasipuošia.

Kur tik pažvelgi, visur nuostabių kantrybės vaisius išvysti. Jos garbę skelbia mažos lūšnelės ir milžiniški pastatai, žaisliniai vaikučių laiveliai ir moderniausi laivai, popieriniai lėktuvėliai ir didžiuliai lėktuvai—iš tikrųjų, visur: ore, žemėje ir po žeme, vandenyse ir po vandenimis žmogus mato savo darbščios kantrybės vaisius.

Ne vien protiniame ir fiziniame darbe, bet ir grynai dvasiniame gyvenime kantrybė yra didžiai reikšminga ir veiksminga.

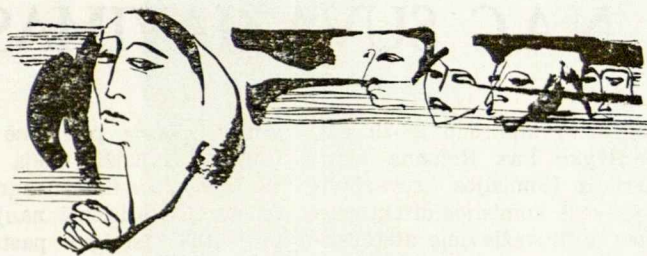
Ji moka laukti ir ištverti; ji ištraukia žmogų iš skurdo; ji praskina kelius į laimėjimo viršūnes; ji nenuleidžia rankų ir juodžiausiu metu; ji tikisi, kada, atrodo, jau nebėra jokios vilties; ji pakelia ir didžiausią skausmą; į ją atsimpa aštriausi persekiojimo ginklai; jos nepalaužia vargas ir kančia; ligoje, nelaimėje ir visokioje nedalioje žmogaus veidą ji nudažo kilnia šypsena, ji apšviečia ir tamsiausius gyvenimo užkampius, kurių joks laimės spindulys nepasiekia; ji yra kiekvienos dorybės palaikytoja, ir be jos žmogus yra spygliuotas charakteris savo artimui.

Betgi kilnią ir visišką kantrybę teturi tas, kas gyvena giliu dvasiniu gyvenimu, tiki pasaulio Kūrėją ir pomirtinį gyvenimą.

Kantrybė yra lyg koks dvasinis kuras, kuris, žmogaus širdyje degdamas, duoda jėgos visam sudėtingajam gyvenimui tinkamai riedėti į priekį.

Kantrybė yra ištvermės šaltinis, o ištvermė yra pasisėkimo laidas.

Kantrybė yra didžioji gyvenimo kūrėja.

NERIMA NARUTĖ

RUDENS MOZAIKA

Užgriuvo darbai viensėdžius,
Aukšiniuose baruose klaupėsi žiemkenčiai,
O saulės jūroje, laukų šventoriuje
Rikiavosi sustoję gubos.
Kai prikeliadavo Rūgypūtis,
Ir derliumi pripildydavo kluonus,
Tada ruduo atbrisdavo pakluonėm,
Pro gelstančių daržų vagas,
Pro bulvienojus,
Kur paskutinėj saulės spindulių taurėje
Sirpo raudonų šermukšnių vynas.

Susimąstydavo Lėvens gelmė,
Užtraukusi akis gelsvų meldų vėduoklėm.
Sumerkdavo kasas žilvičiai,
Ir neramiai tvaksėjo sidabrinis pulsas.
Artojai siūdavo juodomis siūlėmis pūdymus ...
Puriuosna žemės vystykluos,
Įsėję žiemkentį rugelį.
Ir pasibaigdavo darbai.
Darbai spalvingos rudens mozaikos.

Spalis, drumzlinomis rykštėmis lietaus,
Kapidavo rusvus klevų kupolus.
Lėvens sidabro veidrody,
Būriavo debesų laivai,
Su išskrendančių gervių virtinėmis.
Pro laukričio ražienų dūkumas,
Pro maldoje parpuolusius miškus,
Su pasilikusių varnų egzekvijomis,
Atlėkdavo žiema baltam pusnies važį

Žiema nutiesdavo per Lėvenį stiklinį tiltą.
Dundėdami važiai ir rogės lėkdavo
Skersai brastą į kito kaimo platumas,
O baltame laukų lape, per kaimo vidurį,
Siūlėdavo viduržiemis dvi ilgas kelio
Siūles ...

Augštus pusnies kalnierių
Pasistatydavo viensėdžių trobos.
Ir balto šerkšno pasakoje žydėjo
Vyšnių sodai.

NAC SUVAŽIAVIMAS

Praeitų metų lapkričio 28-29 d.d. Ottawoje įvyko Pax Romana šiaurės Amerikos Komisijos suvažiavimas. Jį pravedė komisijos direktorius R.C. Labarge. Suvažiavime atstovauta šios organizacijos: JAV ataliku Studentų Federacija (NFCCS), Kanados Katalikų Studentų Federacija (CFCCS), JAV bei Kanados Newmano Federacijos, Kanados Prancūzų Katalikų Studentų Federacija, korporacija Theta Kappa Phi, ukrainiečių Obnova ir Studentų Ateitininkų Sąjunga. Kaip Pax Romana Vyr. Tarybos narys, suvažiavime dalyvavo dr. V. Vygantas, SAS atstovavo R. Šviedrys ir A. Skirmuntaitė.

Federacijų pranešimai rodė praeitų metų veiklą buvusią plačią ir šakotą. Kanadoje ir Amerikoje plačiai minėta Pax Romana diena. Metų bėgy daug kur buvo ruošiami rajoniniai seminarai skleisti ir gilinti Pax Romana idėją narių tarpe. Daug pasidarbuota, vykdant savitarpio pagalbos projektus, vadinamą "Entraide"; dvasiniai, intelektualiniai ir medžiaginiai buvo šelpiamos jaunos Afrikos ir Azijos katalikų studentų sąjungos. Pravesta prenumeratų Pax Romana Journal vajas; tai kuklios, nepretenzingos išvaizdos, bet savo straipsniais augšto akademinio lygio žurnalas, leidžiamas šešis kartus per metus Fribourge.

NAC išdo pranešimas palietė komisijos vis augantį biudžetą ir didėjantį lėšų trūkumą. R. Labarge paabrėžė, jog Pax Romana sąjūdžiui skiriamos lėšos turi eiti asmeniškai iš narių, ne iš federacijų fondų, nes tik taip bus asmeniškai pajaučiamas narių ryšys ir atsakomybė sąjūdžiui. Direktoriaus pranešime R. Labarge džiaugėsi, jog federacijos kasmet skiria vis daugiau dėmesio š. Amerikos komisijos veiklai.

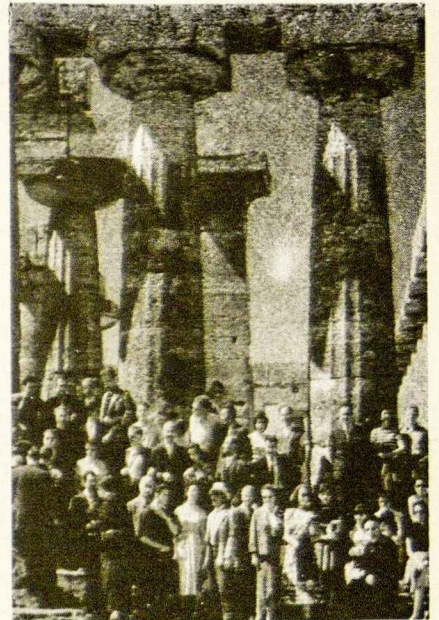
Dienotvarkės plačiausias punktas buvo aptarimas NAC veiklos 1960 metais. Dalyvavimas Pax Romana sąskrydyje Maniloje šių metų pradžioje buvo visų federacijų pirmasis rūpestis. R. Šviedrys maloniai nustebino posėdį pranešdamas, jog SAS jau išpildžiusi 80% savo kvotos šio sąskrydžio Common Travel Fund (čia tie 25 centai, kuriuos turėjome visi vasaros stovykloje užsimokėti). Numatoma šiais metais dar plačiau minėti Pax Romana dieną, ypač visuose didesniuose universitetuose. Kartu su rajoniniais Pax Romana seminariais Pax Romana diena (šv. Tomo Akviniečio šventė, kovo 7) šiuo metu

yra veikiausia priemonė gilinti Pax Romana sąjūdžio idėją nariuose ir su ja supažindinti nenarius. Dosniai federacijos prisiėmė naujus Entraide projektus. Įsteigta pastovus sekretoriatas NAC techniską darbą lengvinti. Taip pat bus daroma žygių įsteigti NAC sekretoriata prie Pax Romana Centro Fribourge.

SAS apsiėmimas suruošti šių metų NAC Tarptautinį Seminarą buvo suktas ne tik su šiltu dėkingumu, bet ir su nusistebėjimu mūsų organizacijos ryžtu ir energija. Seminaras įvyks vasario 21-22 Marianapoly. Jame žada dalyvauti visų NAC federacijų atstovai. Tema bus kataliko studento šiaurės Amerikos pasaulinė atsakomybė.

Galbūt didžiausia NAC problema, tai ryšių stoka tarp federacijų ir NAC vykdom. organo bei Fribourgo. Metų bėgy NAC mažai sužino apie paskirų federacijų veiklą o Fribourgas dar mažiau. R. Labarge prašė federacijas rūpestingai informuoti abi vietas apie savo veiklą, problemas ir uždavinius. Iš šalies žiūrint, gal dar didesnė NAC problema tai kryptis, į kurią linksta svarstymų dvasia. Naujojo Pasaulio nusiteikimas pernelyg augštai vertinti tobulą techniską funkcionavimą idejinio sąmoningumo sąskaiton buvo jaučiamas ir čia. Daugiau laiko praleista diskutuojant knygų ir rašomų mašinėlių persiuntimo būdus, negu Entraide dvasinį aspektą.

Studentai ateitininkai užima š. Amerikos Komisijoje ypatingą vietą. Nuo amerikiečių ir kanadiečių studentų juos skiria viskas, kas skiria išeivius nuo savo krašte gyvenančių. SAS yra taip pat viena negausiausių NAC organizacijų. Užtat tampa sujungta su kitais NAC nariais Pax Romana rėmuose, SAS pilnomis teisėmis jungiasi į NAC gyvenimą. Ypač tai parodė apgalvotas bei drąsus SAS mostas, apsiimant suruošti viso žemyno NAC seminarą. Užsienio skyriaus ved. R. Šviedrio asmeny studentai ateitininkai į šį suvažiavimą atėjo kaip veikli ir ryžtinga organizacija, kuriai kiti atstovai nesigailėjo nei pagarbos nei paskatinimo. Vienos pertraukos metu, besikalbant su CFCCS pirmininku, jis išsireiškė: SAS tai yra tikras pavyzdys kitoms NAC sąjungoms. Atėjote jūs ne tik nugalėję svetimo krašto sunkumus, bet dar pasiruošę dalintis ir sunkiausiais komisijos darbais. Man atrodo, jog atnešdami savo dar europietiską idėa-

Italijos ir Vokietijos ateitininkai ekskursuoja

RENGIASI JUBILĖJINIAMS METAMS

Italija. Sendraugiai didžiausia dailimi yra kunigai, priklausą Romoje esančiai Lietuvių Kunigų Sąjungai, kuriai ir ateitininkų reikalai nėra svetimi. Kunigų Sąjungos pirmininkas yra paprašytas jubilėjiniais metais ypatingą dėmesį skirti ateitininkams.

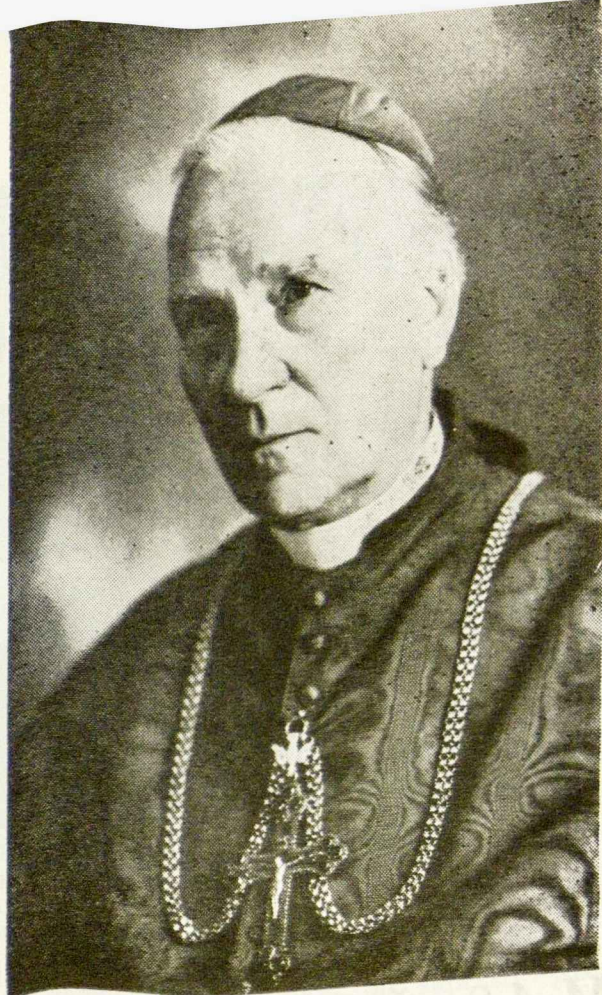
Studentai jubilėjinius metus pradėjo su Kalėdų atostogomis. Nagrinėta ateitininkų istorija. Prof. Z. Ivinskis pateikė medžiagos iš savo seniau skaitytų paskaitų apie ateitininkų istoriją. Ta medžiaga ir pasinaudota. Vasario mėnesį įvyksta seminaras ateitininkų istorijai nagrinėti. Toliau bus svarstomas ideologinis įsisąmoninimas ir praktinių problemų sprendimas, išryškinant dvasios vado vaidmenį ateitininkų tarpe. Bus suorganizuotas sukakties minėjimas ir visai lietuviškai kolonijai, pateiktos informacijos per spaudą.

Brazilija. Kun. Juozas Šeškevičius rengiasi atvykti į ateitininkų sukakties kongresą ne vienas. Su savim nori atsivežti bent keletą moksleivių, kad jie arčiau susipažintų su Amerikos ateitininkais ir jų gražia veikla.

lizmą į NAC gyvenimą, jūs padarysite tikrai svarbų įnašą Pax Romana sąjūdžiui šiame žemyne. Jo žodžiai gan gerai nusako dabartinę SAS rolę š. Amerikos Komisijoje kaip ir jos tolimesnius uždavinius.

Aušrelė Skirmuntaitė

MIRĖ ARKIVYSKUPAS METROPOLITAS JUOZAPAS SKVIRECKAS, ŠV. RAŠTO VERTEJAS

Nedideliame Zams miestelyje, Austrijos Tirolyje, gruodžio 3 mirė Kauno arkivyskupas-metropolitas Juozapas Skvireckas, sulaukęs 86 metų ir tremtyje praleidęs 15 metų. Iškilmingai palaidotas gruodžio 9 tame pačiame Zams miestelyje.

Velionis buvo gimęs 1883 rugsėjo 8 (naujuoju stiliumi spalio 1) Krinčino parapijoje. Gimnaziją lankė Panevėžyje, kunigų seminariją Kaune. Kunigu išventintas 1899 birželio 24. Pasižymėdamas gabumais, jis atkreipė kitų dėmesį ir buvo išsiųstas į Petrapičio dvasinę seminariją gilinti studijų, kurias baigė 1900 teologijos magistro laipsniu.

Grįžęs Lietuvon, metus dirbo parapijoje, o nuo 1902 pakviestas profesorauti į Žemaičių kunigų seminariją Kaune, vėliau į universitetą. Kitų mokymui jis paskyrė 42 metus, profesoriavo iki 1944, iki pasitraukimo iš Lietuvos.

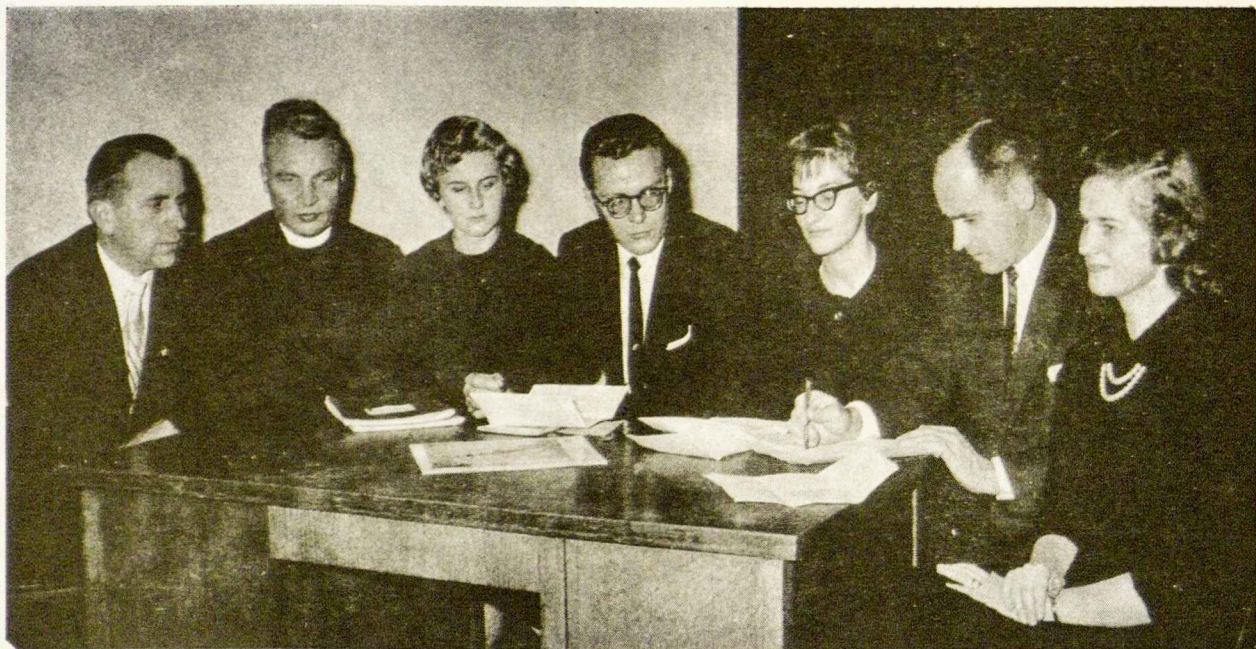
Vyskupu išventintas 1919 liepos 13 ir paskirtas vysk. Pr. Karevičiaus pagalbininku.

1926 balandžio 4, sudarius Lietuvos bažnytinę provinciją, jis buvo paskirtas pirmuoju arkivyskupu metropolitu.

Be tiesioginio vyskupijos valdymo darbų, be profesoriavimo, jis daug laiko skyrė šv. Rašto vertimui ir tuo įamžino save lietuvių tautoje. Ankščiau daug kas mėgino versti šv. Raštą (vysk. J. Giedraitis, vysk. A. Baranauskas), bet jie savo darbo nebaigė. Vysk. J. Skvireckas po daugelio metų įtempo darbo visą šv. Raštą išvertė į lietuvių kalbą ir parašė plačius komentarus. Vertimo pirmoji laida buvo išleista Lietuvoje. Atsidūręs tremtyje, jis vėl pertaisė vertimą ir paruošė naują laidą, kuri išėjo Italijoje.

Medalis, išleistas 1926 m., įkuriant Lietuvos bažnytinę provinciją. Pirmam plane — arkivysk. J. Skvireckas, antrame — pirmasis Lietuvos vyskupas Kristijonas. Medalį sukūrė skulptorius P. Rimša.

Moksleivių Ateitininkų Sąjungos Centro Valdyba: iš k. į d.: J. Žadeikis, kun. dr. I. Urbonas, I. Valaitytė, V. Kleiza — pirmininkas, M. Meškauskaitė, E. Orentas, J. Katelytė

MAS ŽODIS

MIELIEJI MOKSLEIVIAI,

su paskutiniaisiais 1959 metų aidais baigėsi ir dabartinės Moksleivių Ateitininkų Sąjungos Centro Valdybos kadencija. Ji Sąjungai vadovavo dvejus metus. Ar jie buvo sėkmingi ir darbingi, paliekame spręsti istorijai.

Šiandien norime paskutinį kartą atsisveikinti su Jumis. Žengiame į antrąją ateitininkijos šimtmečio angą. Išaugome, sustiprėjome, atradome savo vietą lietuviškoje ir pasaulinėje plotmėje. Pozicijos tvirtos. Belieka jas išlaikyti ir siekti ateitininkiškojo idealo visomis jėgomis, tam skiriant savo protą, valią ir jausmus.

Moksleivio ateitininko kelias šiandieninėje aplinkoje nėra lengvas. Bet argi ne mes stengiamės pasaulį atnaujinti Kristuje? Argi ne mes, Tu ir aš, nešame Jo vėliavą per visą gyvenimą? Darbas ir pareigos bus daug lengvesnės ir malonesnės, jei mes dar kartą bandysime giliau suprasti savąjį idealą. Jis platus, augštas, kilnus ir ne kartą atrodo, sunkiai pasiekiamas. Bet todėl jis ir yra idealas. Jo siekdami, stenkimės tai vykdyti palaipsniui. Nusistatysime konkrečiai tikslus bei uždavinius. Juos atsiekę, užsibrėžkime naujus darbus. Šituo keliu einant, didysis ateitininkijos idealas bus realus, lengviau pasiekiamas.

Nuoširdžiai dėkojame dvasios vadams, kurių patirtis ir plačios žinios padeda moksleiviui ateitininkui aiškiau suprasti savo vietą Augščiausiojo planuose.

Didelės padėkos ir pagarbos verti kuopų globėjai, atiduodą savo brangų laiką ir polį tam, kad mokslevis ir svetimėje žemėje galėtų alsuoti lietuvišku gyvenimu.

Ačiū visiems bet kokių darbu ar patarimu prisidėjusiems prie Moksleivių Ateitininkų Sąjungos veiklos bei gyvumo. Ypatingai nuoširdiai dėkojame "Ateičiai", "Draugui", "Darbininkui", ir "Tėviškės Žiburiams", kurie talkininkavo spausdintu žodžiu.

Tačiau visa Centro Valdyba nori pasidžiaugti ir padėkoti Jums, mielieji moksleiviai, už energiją ir entuziasmą, kurį rodėte praėjusių dviejų metų bėgyje. Šiais jubilėjiniais metais dar uoliau stiprėkite dvasioje, giliau pažinkite gyvenimo tikslą ir atraskite tinkamus kelius jam įgyvendinti.

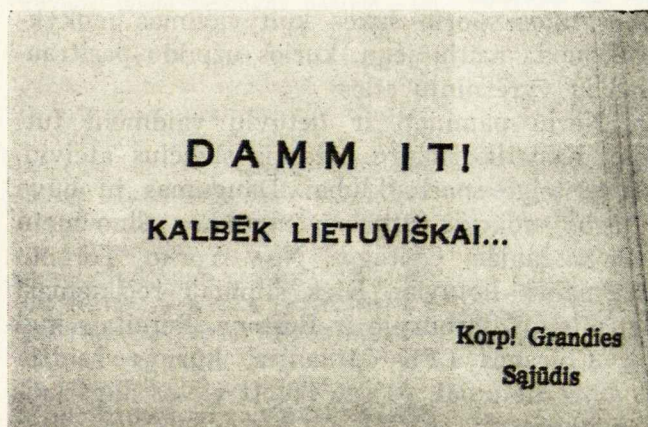
To Jums linkime ir tariame ateitininkiską ačiū už visas Jūsų pastangas. Gi, jei kur suklydome ar apsileidome, atleiskite.

Tad, iki pasimatymo Jubilėjiniame Ateitininkų Kongrese rugsėjo mėn. Chicagoje.

Jūsų Kristuje,
MAS Centro Valdyba

PER PRIZMĘ

Studentų suvažiavimo metu Chicagoje trumpai turėjau progos pasikalbėti su vietiniu ateitininku, priklausančiu Grandies korporacijai. Besišnekučiuojant išsprudo man keli angliški žodžiai. Bematant kolega iš savo švarko kišenės išsitraukė vizitinę kortelę ir ją man padavė. Žvilgterėjęs į ją, supratau reikalą. Štai ji:

Esu tikras, kad tai kur kas efektingesnis dalykas nei pamokslinis priminimas lietuviškai kalbėti. Tokios sveikos iniciatyvos reikia daugiau.

*

Prieš kurią laiką Chicago ateitininkai rengė savo koncertą, kuris daugkuo nesiskyrė nuo įprastinių parengimų. Tačiau ragindami lietuvius į tą koncertą eiti, ateitininkai rado gražią formą. Koku šviežumu pakvipo Draugo dienraščio puslapis, kuriame buvo atspausdintas tikrai vykęs reklaminis skelbimas. Neprigrūstas, akį patraukias kvietimas į koncertą. Visa tai smulkmena, tačiau ji rodo, kad stengiantis galima atrasti smulkmenose naujų formų. O ar nesusideda mūsų gyvenimas iš smulkmenų? Būtų gera, kad tokių naujų forminių pasireiškimų plačiau pajieškotumėme ir juos savo veikloje pritaikytumėme.

*

Jubilėjiniai metai jau prasidėjo. Be abejonės, apie juos dar daug bus prikalbėta ir parašyta, tačiau džiugu čia pastebėti, kad kai kurios vietovės jau visai konkrečiai parengė veiklos planus tiems metams. Svarbu įsidėmėti, kad nesitenkintume vien kongresu, bet per visus metus stenkimės įvairiais būdais paminėti jubilėjinius metus. Todėl šie metai ypatingų pareigų uždeda ne tik Federacijos Valdybai ir

Kongreso Rengimo Komitetui, bet ir visų vietovių valdyboms. Jau pats laikas užbaigti planavimą šiems metams ir pradėti vykdyti užsimojimus.

*

Savo visuotiname suvažiavime moksleiviai ateitininkai išsirinko naują valdybą. Jai šiuo norima palinkėti nesibaigiančios sėkmės ir tikimasi, kad ji besąlyginiai atsiduos MAS darbams. Ties viena jų veiklos plotme norisi trumpai stabtelėti. Tai jaunučių reikalas. Kol kas jie beveik visur patyrė našlaičio likimą. Buvo steigama komisijų komisijos, o konkrečios pagalbos jie kaip ir nesusilaukė. Net apie ketvirtą sąjungą buvo pradėta galvoti. Tačiau ne čia problemos sprendimas. Jaunučiai išjudės, jei MAS juos laikys savo pilnateisiais nariais ir sąjungos vadovybė atitinkamai juos įtrauks į savo darbų apimtį. Reikia tai suprasti, įsisaugoti ir pagal tai veikti. Kol jaunučiai bus traktuojami kaip atskira sąjungos dalis, kol jų veiklos pagyvenimui bus skiriamas vienas asmuo vietoje visos centro valdybos arba kiti pagalbiniai organai, tol šios jauniausios ateitininkų atžalos veikla merdės. Vokietijos laikais panašioj būklėj buvo mergaičių veikla. Bandyta ją specialiai išskirti, ir visų tų pastangų rezultatai buvo iš tikro menki. Todėl dabartinei MAS centro valdybai labai svarbu įjungti jaunučius į vispusišką savo veiklą. Egzaminai nebus lengvai išlaikomi, tačiau be pastangų niekur laimėjimų nepelnysime.

*

Spaudoje neseniai pasirodė žinutė, kad atgijo Waterburio sendraugių skyriaus veikla. Sveikiname juos, iš ilgo miego pabudusius. Po trijų metų pertraukos visi turėtų gerai būti pailsėję ir kibti į darbą. O jo tikrai daug. Jau vien susirūpinimas jaunimu ir jo suorganizavimas bei nuolatinė parama jam yra be galo dideli uždaviniai. Tačiau jie nebeatidėliotini. Reikia tikėtis, kad šiuo pabudimo pavyzdžiu paseks ir kiti skyriai. O kad ir kitur yra ilgai miegančių padalinių, nėra jokios abejonės. Kai kur jie, regis, visai neįsikūrė. Konkrečiu pavyzdžiu čia gali tranauti Washington, DC, kur sendraugių yra visa grupė. Intelektualiniu atžvilgiu tai galėtų būti vienas iš stipriausių skyrių; ir nereikėtų jiems Baltimorės prieglobš-

(nukelta į 15 psl.)

Pirmąsias žinias apie futbolą randame 1609 m. Spellmano "Relation of Virginia" leidinyje. Kas tuo metu žaidė bei kokiomis taisyklėmis buvo vadovautasi, išsamesnių žinių nėra išlikę. Tačiau yra žinoma, kad 1840 m. futbolas pradėtas žaisti Harvardo, Princetono ir Yale universitetuose. Sekančiais dešimtmečiais futbolo populiarumas didėjo. Po dvidešimt devynerius metų (1869) buvo žaistos pirmosios tarpuniversitetinės rungtynės—Rutgers prieš Princetoną. 1884 m. susiorganizavo Amerikos Futbolo Sąjunga (American Football Ass.) ir po dviejų metų sužaista pirmosios tarptautinės rungtynės tarp JAV ir Kanados. 1905 m. sudaryta pirmoji universitetų lyga, kurion įėjo Pennsylvania universitetai. Po šios lygos sudarymo tolimesnis futbolo plėtimasis buvo labai lėtas.

Po I-jo pasaulinio karo futbolas vėl davė žingsnį pirmyn. 1922 m. pradėtos Mėgėjų Taurės metinės varžybos, kurios kas metai sutraukia vis didėjančių varžovų skaičių. Pokariniais metais susiorganizavo įvairiose vietovėse nauji klubai, kurių dauguma tvarkėsi pusiau profesionaliais pagrindais. Buvo galvojama, kad mažai betruksta iki visiško futbolo išigalėjimo ir išitvirtinimo. II-sis pasaulinis karas visas viltis pavertė niekais.

Karui pasibaigus, visa veikla pagyvėjo ir pradėjo žengti pirmyn tvirtesniu žingsniu. Ypačiai ji sustiprėjo, atvykus naujiems ateiviams. Dalis jų įsijungė į veikiančius klubus, o kiti suorganizavo naujus. Aiškiai teigiamas vaizdas pastebimas ir universitetuose, kuriuose futbolą iškėlė tie patys ateiviai bei studentai, kurie atvyko studijų tikslais iš įvairių laisvojo pasaulio kraštų, kur daugumoje futbolas yra pirmaujantis sportas. Domėjimasis futbolu studentų tarpe auga. Šiandien retas universitetas neturi futbolo komandos. Nepersenai Washingtono Katalikų Universiteto sporto direktorius LaFond pareiškė, kad jo manymu futbolas kaip sparčiausiai auganti sporto šaka Amerikoje, turi užtikrintą ateitį.

Džiugus vaizdas yra pradžios mokyklose bei gimnazijose. Kas metai vis daugiau mokyklų pradeda futbolą žaisti. Vien tik St. Louis miesto katalikiškose mokyklose 1958-59 m. laikotarpyje veikė 270 komandų, kuriose žaidžia apie 5400 jaunuolių. Kiti du centrai yra Kalifornija ir rytiniuose pakraščiuose esančios valstybės. Šios sporto šakos kultyvavimas mokyklose duoda naujų jėgų, kurios užpildo pasitraukiančių vyresniųjų eiles.

Noriu paminėti ir lietuvių vaidmenį futbole. Kur tik įsikūrė didesnis skaičius ateivių, ten įsisteigė sporto klubai. Daugumas jų buvo pajėgūs sudaryti futbolo vienuolikes. Šiuo metu futbolą žaidžia Chicagos, New Yorko, Toronto ir Omahos lietuviai. Kiek silpniau reiškiamasi Detroite, Waterburyje ir Bostone. Pereitais metais Chicagos LFK Lituanica, kurioje žaidžia vien tik lietuviai, pajėgė įkopti vietos augščiausios klasės.

Daug entuziazmo sukėlė JAV rinktinės pasirodymas Chicagoje praeitais metais įvykusiose Pan-American žaidynėse. Čia amerikiečiai sužaidė pasigėrėtinai ir užėmė trečią vietą, pralenkdami visą eilę stiprių P. Amerikos komandų. Šis pelnytas laimėjimas parodo, kad turima pajėgių žaidikų. Kyla klausimas, ko šiuo metu daugiausiai trūksta JAV futbolui? Vienas iš labiausiai jaučiamų trūkumų yra stoka prityrusių trenerių, kurių žodis nekeltų žaidikuose abejonių. Be to, šis sportas Amerikos visuomenei yra svetimas ir dėl stokos propagandos bei vidutiniško žaidimo lygio.

Šie, 1960-ji metai, gali būti lemiami JAV futbolui. Šiais metais New Yorke prasidės tarptautinės, arba geriau pasakius, tarpkontinentinės lygos varžybos. Jose dalyvaus žymiausios Europos, viena New Yorko ir gal būt dvi P. Amerikos bei viena Kanados komandų. Aišku, tai drąsus bandymas išvesti futbolą į taip sakant plačiuosius vandenis. Ar pavyks? Tai paradys netolima ateitis. Jei šis drąsiai žengtas žingsnis ras tvirtą atramą, tai futbolas greitu laiku gali būti ne tik lygus beisbolui ir amerikoniškam futbolui, bet juos pralenkti.

LIETUVIŠKAS LIBERALIZMAS

Lietuviškasis Liberalizmas, redagavo V. Kavolis, išleido Santaros šviesos Federacija, Chicago, 1959.

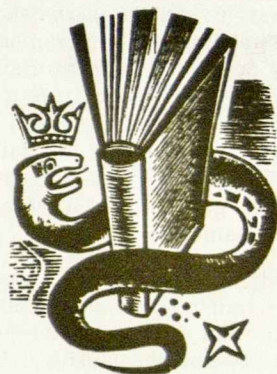
Kaip ir kiekvienas kolektyvinis veikalas, taip ir šis yra nelygios vertės; vieni bendradarbiai savo uždavinį atliko geriau, kiti šiek tiek blogiau; bet bendrai, tai yra dėmesio verta knyga jau vien tik todėl, kad ji supažindina mus su mums permažai pažįstamais sąjūdžiais. Ir toliau — knyga atspindi vienos lietuvių srovės veidą, tik šio „srovingumo“ nereikia blogai suprasti, nes kaip V. Kavolis knygos įvade teisingai pastebi, — tai nėra Santaros šviesos ideologija. Čia reikia paminėti, kad ne vien šių organizacijų nariai rinkinyje dalyvauja. Iš ryškesnių straipsnių minėtini dr. J. Girniaus „Liberalizmas ir krikščionybė“, dr. J. Donielos „Liberalinė idėja“ ir V. Trumpos „Liberalinės minties raida Lietuvoje“. Iš šių kelių pavadinimų, iš viso yra trylika straipsnių, galime pastebėti, kad knygos turinys yra labai įvairus. Gaila, kad čia nėra vietos, nors ir sutrauktai, perduoti pagrindines knygos mintis dėmesiui tų, kurie knygos neskaitys. Pasitenkinsiu nurododamas bendrą knygų pobūdį ir paliesdamas keletą svarbesnių momentų.

Lietuviškasis Liberalizmas analizuoja liberalinės idėjos vystimąsi tiek tarptautinėje, tiek lietuviškoje istorijoje. Jos pagrindinis žvilgsnis yra istorinis, nors žinoma, yra vystomos ir kitos temos. Įvade V. Kavolis pastebi keturias pagrindines analizės plotmes: istorinis liberalizmo vystimasis, jo pažiūros į žmogų, moralinės normos ir konkreti politinė bei socialinė programa. Toje pat vieto-

je yra aptariama ir pati liberalizmo sąvoka: „Liberalai yra, kas laisvės problemą laiko esminę žmogiškoje egzistencijoje.“ (p. 9) Dr. Girnius panašų aptarimą duoda sekančiais žodžiais; „morale, o ne metafizika tenka liberalizmą aptarti, nes jis iškilo kaip naujų moralinių vertybių praragėjimas, o ne kaip naujo turinio pasaulėžiūra.“ (p. 49) Ypač dr. J. Girnius stipriai pabrėžia, kad toks aptarimas teliečia tiktai formalinę liberalizmo pusę, bet istorijoje liberalizmas visada pasireiškė ryšiumi su viena ar kita pasaulėžiūrine sistema, ir dėlto, kalbant apie liberalizmą, yra svarbu atsiminti, kad tokio „gryno“ liberalizmo niekad nėra buvę. Tiktai šitokiame santikyje liberalizmo vaidmuo gali būti supastas, nes istorijoje jis yra turėjęs ir kitų aspektų, ir ne visi iš jų yra lygiai primtini, kiek yra šis moralinis dėsnis.

Liberalizmo ryši su pasaulėžiūra galime suprasti ir kitaip ir ta prasme, kad tik laikuriuose metafiziniuose rėmuose galėjo jis iškilti. Liberalizmas pasidarė žmogaus sąmoningumo dalimi tiktai po to, kai į tą sąmonę pateko kaikurių pažiūros į pasaulio santvarką. Šita prasme liberalizmas yra esminiai susirišęs su pasaulėžiūra, arba tiksliau su sąmoningumu, ir dėlto duotas liberalizmo aptarimas yra plėstinas nurodant tas sąlygas, be kurių pats liberalizmas nėra suprantamas. Labai trumpai čia galima pasiūlyti „neužbaigto pasaulio“ ir „progreso“ sąvokas.

Šitoksai aptarimo praplėtimas būtų naudingas ne vien dėl to, kad jis

ATSKLEISTA

KNYGA

padėtų suprasti patį liberalizmą, bet ir prieš-liberalinius laikus, šiuo atveju Viduramžius. Čia ypač reikia atkreipti dėmesį į dr. V. Donielos straipsnį „Liberalinė idėja istorijoje“, nes jame autorius prieina kartais labai keistų išvadų apie patį periodą ir krikščionybę. Vertinat Viduramžius, yra ypač svarbu turėti mintį, kad naujieji amžiai savo žmogų gavo po ilgų šimtmečių krikščioniškos civilizacijos įtakos, o Viduramžiai savo medžiagą paėmė daugumoje iš miško. Šis faktas, labai aišku, nepakeičia kaikurių reiškinų moralinės vertės, bet jis neleidžia, kad abu laikai būtų vertinami tomis pačiomis sąvokomis. Kiek tai liečia Viduramžiuose pasireiškusių neapykantą svetimom pažiūrom, iš kurios dr. J. Doniela išveda, kad „Meilės atžvilgiu krikščionybė yra schizofreniška“ (p. 25), galime paklausti, kiek šita neapykanta išplaukė iš pačios krikš-

PER PRIZMĘ

(atkelta iš 13 psl.)

čio. Tačiau veiklos nesigirdi (jei tokia yra, nevertėtų taip bereikalingai kuklintis, — bent Ateities skiltyse darbų išpūdžiais galėtų su kitais ateitininkais pasidalinti). Gal artėjantis pavaris atbudins tuos, kurie taip saldžiai miega.

*

Vasario 16 proga ranka rašyta Sibiro maldaknygė išleidžiama angliškai. Ji mums suteiks puikią progą pasauliui parodyti mūsų tautiečių tvirtą tikėjimą. Susidomėjimas ta maldaknyge yra didelis. Pav. Indijos katalikų studentų sąjungos dvasios vadas užsisakė 100 egz. Ar ateitininkai yra pajutę pareigą savo ruožtu šį brangų dokumentą paskleisti svetimtaučių tarpe. Juk ta maldaknygė pasakys daugiau negu valandiniai mūsų pasakojimai. O iš mūsų tikrai ne-

reikia daug aukos, kad savo draugams, apylinkės kunigams bei bendrai katalikams tą leidinėlių padovanotumėme. Tik vėl klausimas: ar pasiršime? Juk tikriausiai dauguma pasitenkins tuo, kad kiti tai padarys. Kam vargintis man; juk bus, kas padarys. Ir taip ir ši puiki proga liks neišnaudota. Tačiau tiems, kurie reikalo svarbą suvokia, reikia ir adreso kuriuo kreiptis. Štai jis: kun. L. Jankus, 105 Grand Street, Brooklyn 11, N.Y.

*

Nauji metai — nauji mokesčiai. Bent kartą užsimokėkime juos neparaginti. O jei įmanoma, tai ir už praėjusius metus skolas išlyginkime. Išdininkas mielai laukia mūsų visų duoklės; praturtinkime jo knygas bei einamąją sąskaitą.

Vytenis

čionybės ir kiek iš permenko žmogaus sąmoningumo? Šis sąmonės trūkumas nepakeičia inkvizitoriaus į geradarį, bet šis faktas turėtų istoriką vesti prie kitokių išvadų. Panašiai, galima nesutikti su kaikiurim kitom straipsnyje padarytom išvadam, bet gaila, kad čia nėra vietos jokiai išsamesniai kritikai.

Bandant prieiti prie bendro knygos vertinimo, pirmiausia reikia pakartoti, kad tai yra dėmesio verta knyga. Pačius didžiausius trūkumus galima susumuoti maždaug sekančiai. Iš vienos pusės, knyga per daug sustoja ties istorija, ir nėra išsamesnio pasisakymo liberalizmo dabarties ir ypač ateities klausimais. Nors kaikiurie bendradarbiai šį aspektą paličia, bet trūksta pilno bandymo suvokti šiandienines liberalizmo problemas ir nurodyti ateities galimybes. Ir kaip tik šiuo momentu tas būtų labai prasminga, nes pati istorija kelia klausimus, kuriems yra būtinai reikalingas atsakymas. Manychiau, pavyzdžiui, kad progreso prielaida yra ypač svarbi liberalizmui, ir šiuo metu savotiška prasme ji turi būti iš naujo pateisinama, turint mintyje visus milijonus, kurie jo vardu yra žuvę. Panašių klausimų galime rasti ir daug daugiau, pav., demokratinių santvarkų ateitis. Iš kitos pusės, yra per mažai paliesta lietuviškojo liberalizmo istorija, kuri mums ypač būtų įdomiausia ir kurios negalime rasti kituose šaltiniuose. Šis aspektas yra per mažai paliestas, o lietuviškojo liberalizmo istorija būtų svarbi lietuvių kultūros istorijos dalis. (Recenzentas čia užmiršo St. Ylos "Laisvės problemą", kurioje plačiai paliesta liberalizmas Lietuvoje. Rd.)

I.K.S.

Dr. J. Girniaus veikalą apie lietuvių filosofiją greitai laiku rengiasi išleisti SAS Centro Valdyba kaip Ateitininkų Bibliotekos pirmą leidinį.

Dr. Kazys Ambrozaitis dalyvavo North American Radiological Society konvencijoje Chicagoje. Dr. K. Ambrozaitis yra aktyvus American College of Radiology narys. Šio suvažiavimo metu dr. K. Ambrozaitis buvo pakeltas ir į aktyvius narius North American Radiology Society.

Dr. Antanas Klimas sėkmingai dirba Rochesterio universitete. Jam vadovaujant, universiteto rusų kalbos departamentas vis plečiamas. Dr. A. Klimas taip pat dėsto ir vokiečių kalbą.

VARDAI * ĮVYKIAI * IDĖJOS

HAMILTONO ATEITININKŲ ŠVENTĖ

Lapkričio 21-22 d.d. Hamiltono ateitininkų kuopa minėjo savo gyvavimo dešimtmetį. Išvakarėse buvo šokių vakaras, kurio metu programą išpildė vietos jaunieji: Milda Pusdešrytė pašoko porą baleto dalykų, akomponuojant Vidai Staniutei. Vyt. Beniušis ir G. Pronskus, pagrojo akordeonu. Buvo taip pat turtinga loterija. Vakare dalyvavo apie 150.

Pati šventė prasidėjo lapkričio 22. Aušros Vartų bažnyčioje 11 v. buvo mišios ir bendra komuniija. Dvasios vadas kun. J. Tadarauškas pašventino naują kuopos vėliavą. Kūmais buvo—dr. A. Šapoka iš Toronto ir mokyt. Ant. Grajauskaitė iš Hamiltono. Mišias aukojo ir pamokslą sakė iš New Yorko svečias—kun. V. Dabušis, Ateitininkų Federacijos generalinis sekretorius. Pamoksle pasižiūgė, kad Hamiltono kuopa įeina ateitininkų istorijon kaip pirmoji, įsigijusi sendraugių vėliavą išeivijoje. Po mišių buvo "Libera" už mirusius ateitininkus. Mišių metu giedojo parapijos choras, vedamas kun. Jurkšo.

Po pamaldų parapijos salėje buvo bendri kuopos ir švečių pietūs. Svečių tarpe buvo Nek. Pr. seselės: S. Margarita ir S. Tercizija iš Toronto, J. Matulionis, dr. P. Povilaitis su ponia, Toronto moksleivių ateitininkų būrelis, iš Oakvillės ir kitur. Sveikinimo ilgesnę kalbą pasakė J. Matulionis, skatindamas jaunimą pa-

sirengti ateičiai. Taip pat sveikino pulk. Giedraitis iš Hamiltono.

Lietuvių Namuose 4 v. p.p. įvyko šventės minėjimas—akademija. Atidarė kuopos pirm. J. Pleinys. Prezidiuman pakviesta kun. V. Dabušis, kuopos dvasios vadas kun. J. Tadarauškas, Hamiltono bendruomenės pirmininkas J. Varnavičius, skautų atstovė p. Bagdonienė, vėliavos kūmai, Kanados ateitininkų pirmininkas inž. Ankudavičius ir šeštadieninės mokyklos vedėjas J. Mikšys.

Toliau pirm. J. Pleinys pakvietė duoti priesaiką naujuosius narius: B. Kybartaitę, J. Kaminskaitę, Vyt. Beniušį, L. Klimaitį, A. Chromanskį. J. Chrolavičių ir V. Kalmantavičių. Priesaiką priėmė dvasios vadas kun. J. Tadarauškas, ženklukus prisegė kun. V. Dabušis. Sugiedotas ateitininkų himnas.

Sveikinimo kalbas pasakė kun. J. Tadarauškas, dėkodamas, kad kuopa talkina parapijai; Hamiltono LB pirmininkas J. Varnavičius džiaugėsi, kad tai gražiausias, žiedas, kuris puošia lietuvių bendruomenę; p. Bagdonienė skautų širvintos tunto vardu linkėjo dar daug dešimčių švęsti; vėliavos kūmas dr. A. Šapoka linkėjo burtis prie tautos kamieno sulčių, kad galėtume atlaikyti svetimų vėjų audras; šeštadieninės mokyklos vedėjas J. Mikšys—padėti mokyklai auklėti lietuviškoje dvasioje: Kanados krašto valdybos pirm. ir To-

Moksleivių ateitininkų priesaika.

Nuotr. A. Juraičio

ronto studentų ateitininkų vardu inž. Ankudavičius, Toronto sendraugių ir moksleivių vardu p. Količius. Dar gauti sveikinimai iš Windsoro ir Montrealio ateitininkų. Ilgesnį žodį tarė švečias iš New Yorko kun. V. Dabušis. Pirmiausia pasidžiaugė, kad per vieną valandą klausykoje neišgirdo nė žodžio angliškai, ko Amerikoje netenka girdėti. Tai garantija, kad lietuviybė šioje kolonijoje ilgai išsilaikys. Toliau kalbėjo apie ateitininkų artimiausios ateities uždavinius ir jubilėjinius metus.

Moksleiv. ateitininkės išpildė trumpą meninę dalį, kurioje suvaidino A. Giedriaus "Ramunės sąnų", pašoko čigonų šokį (8 mergaičių grupė), atliko cilių pyne, akomponuojant V. Staniutei, ir pianu pagrojo talentingoji Marg. Klevaitė. Pranžinėjo L. Verbickaitė.

Baigdamas akademiją, kuopos pirmininkas įteikė dovaną kun. J. Tadaraskui ir K. Mikšiui, kuris per 10 metų visada uoliai padėdavo. Moksleiviai ateitininkai įteikė dovaną kuopos pirmininkui J. Pleiniui. Akademija baigta Lietuvos himnu.

ženklųjų įsegimas

Nuotr. A. Juraičio

CHICAGOS AUGŠTESNIOSIOS LITUANISTIKOS MOKYKLOS IŠLEIDŽIA VADOVĖLIUS

ATSIŪSTA PAMINĖTI

Antanas Liuima, S.I.L. influence de saint Augustin chez saint Francois de Sales. Atspauostas iš Bulletin de Littérature Ecclesiastique 37 psl.

Lietuvių sporto dešimtmetis š. Amerikoje 1949-1959. Redagavo Edvardas Šulaitis, išleista Chicagoje 1959., 60 psl., iliustruota.

Moteris, spalio-gruodžio nr. Leidžia Kanados Lietuvių Katalikų Moterų Draugija. Redaktorė Izabelė Matusevičiūtė. Numeryje pateikiama moterims aktualios medžiagos.

Ignas šėinius—Vyskupas ir velnias. Tai paskutinis Igno šėiniaus veikalas. Rinkiny telpa trumpų ir ilgų apysakų iš įvairaus gyvenimo. Išleido Lietuvių Dienos, Los Angeles, Calif., 230 psl., kaina 3 dol.

Gaudeamus—Studentų Ateitininkų Sąjungos informacinis leidinys, gruodžio mėn. Redaguoja Gediminas Naujokaitis, administruoja Rimas Gedeika. Pateikiama aktualioji SAS medžiaga su nario kandidato anketa. Kartu su šiuo numeriu išsiuntinėta 1959-1960 metų studijinė tema, atspausa rotatorium, 14 psl.

1. Domas Velička, "LIETUVIŲ LITERATŪRA", I d. Tautosaka. Trumpas tautosakos kursas su chrestomatija ir literatūros teorijos pagrindais augštesniosios lituanistinės mokyklos penktajai klasei.

2. Domas Velička, "LIETUVIŲ LITERATŪRA", II d. Tikiybinės ir šviečiamosios literatūros laikotarpis. Trumpas lietuvių literatūros istorijos kursas su chrestomatija ir literatūros teorijos pagrindais augštesniosios lituanistinės mokyklos šeštajai klasei. Pradedama mūsų raštijos pradžia (Mažvydas, Vilentas ir kt.), po to seka tautinio atgimimo apžvalga (Poška, Valiūnas, Stanevičius, Daukantas, Valančius, Strazdas, Baranuskas, Vienažindys ir kt.). Spaudos draudimas (knygnešiai), draudžiamoji spauda ("Aušra", "Varpas" ir kt.). Draudžiamoj laikotarpio svarbesnieji rašytojai. Lietuvių raštijos tyrinėtojai (profesorai Mykolas ir Vaclovas Biržiškos ir kt.). Lietuviškųjų lenkų rašytojai (Mickevičius, Kraševskis, Kondratavičius).

3. Juozas Masilionis, "LIETUVIŲ LITERATŪRA", III dalis. Poaušrio laikotarpis. Trumpas lietuvių literatūros istorijos kursas su chrestomatija augštesniosios lituanistinės mokyklos septintajai klasei. Nagrinėjamieji autoriai: Pietaris, Kudirka, Maironis, Vaičaitis, Žemaitė, Lazdynų

Pelėda, Šatrijos Ragana, Vaižgantas, Biliūnas, Vydūnas ir kt.

4. Juozas Masilionis, "LIETUVIŲ LITERATŪRA", IV dalis. Naujosios literatūros laikotarpis. Trumpas lietuvių literatūros istorijos kursas su chrestomatija augštesniosios lituanistinės mokyklos aštuntajai klasei. Šiame vadovėlyje apžvelgiama po spaudos draudimo ir nepriklausomos Lietuvos literatūra, Nagrinėjami autoriai: Krėvė, Vienuolis, Lindė-Dolas, Vaičiūnas, Kirša, Šėinius, Savickis, Mykolaitis - Putinas, Sruoga, Baltrušaitis, Binkis, Brazdžionis, Aistis, Miškinis, Grušas ir Vaičiulaitis.

Visi vadovėliai atitinkamai iliustruoti, su lietuvių literatūros žemėlapiais, retesniųjų žodžių žodynėliais, įrišti kietais viršeliais, bus per 400 psl. ir kainuos po \$5 (su persiuntimu).

Užsakymai vykdomi tik užsimokėjusiems, o pirmiau tiems, kurie užsisako visas keturias dalis. Visas dalis užsisakiusius laikome vadovėlių leidimo Talkininkais ir Jiems iš anksto nuoširdžiai dėkojame.

Užsakymus ir pinigines perlaidas siųsti šiuo adresu: Vadovėlių Leidimo Komisija, 5620 So. Claremont Ave., CHICAGO 36, ILL.

Vadovėlių Leidimo Komisija

ISPŪDŽIAI IŠ TARPTAUTINIO KATALIKIŠKO JAUNIMO KONGRESO ARGENTINOJE — BUENOS AIRES

Katalikų Jaunimo Tarptautinė Federacija (F.I.J.C.), kurios centrinė valdyba yra Romoje, kas treči metai ruošia tarptautinius kongresus. Paskutinis kongresas buvo Romoje. Šių metų kongresas įvyko Buenos Aires mieste, Argentinoje, nuo 6 iki 13 gruodžio.

Kongrese dalyvavo 22 tautų delegatai, jų tarpe iš pavergtų tautų: lietuviai, kroatai, slovakai, slovėnai ir ukrainiečiai. Neatvyko albanai, latviai, lenkai ir vengrai. Iš didžiųjų tautų nedalyvavo J.A.Valstybės, Brazilija ir Kinija. Daugiausia atstovų pristatė Argentina, Meksika, Pargvajus, Urugvajus ir Ukraina.

Lietuvius, ateitininkų įgaliotas, atstovavo kun. A. Steigvila ir stud. Vincas Stundžia. Lietuvos ir lietuviškų organizacijų reikalu buvo išdalinti propagandiniai lapeliai visiems kongreso delegatams. Taip pat buvo išdalinta ir kitos medžiagos apie dabartinę padėtį Lietuvoje.

Kongreso tema „buvo „Didžiosios mūsų laiko problemos“, kaip badas, ligos, stoka žmogiško ir profesinio pasiruošimo, stoka laisvės, dvasinio ir religinio supratimo. Kongrese nebuvo pasitenkinta vien šių problemų palietimu, bet buvo einama prie šių klausimų konkrečių sprendimų, pav., apaštalavimo tarp profesijų, mokyk-

lų, darbovietės, šeimų, parapijų ir įvairių sąjūdžių bei veikimo punktų.

Suprantama, kad šiems klausimams išspręsti buvo palikta didelė dalis iniciatyvos atskirų kraštų arba regionų atstovams. Tie patys klausimai, pav., apie socialinę santvarką, gali būti labai įvairiai svarstomi, žiūrint kokiam kontinente gyvenama. Buvo tik pasitenkinta nustatyti bendras gaires pagal Bažnyčios mokslą ir palikti vietas atskirų kraštų iniciatyvai. Svarbu, kad buvo ta proga pasikeista įvairiais patyrimais iš įvairių kraštų.

Šalia studijų, kongreso dalyviai turėjo progos dalyvauti keliose viešose parengimuose. Vienas iš svarbesnių įvykių, tai gruodžio 8-tos didinga jaunimo procesija, kurioje organizuotai dalyvavo pavergtų tautų jaunimas su savo tautinėmis vėliavomis ir su tautiniais drabužiais.

Gausiausiai ir gražiausiai pasirodė ukrainiečiai savo eilėse surikiavę apie 500 jaunimo su uniformomis. Be to, visą laiką ukrainiečių stiprus choras giedojo religines giesmes. Lietuviai eilėse matėsi 10 lietuvių su tautiniais drabužiais, po kurių sekė apie 100 lietuvių su vėliava, giedodami Marijos giesmes.

Augščiausią punktą procesija pasiekė, kai pavergtų tautų jaunimas

įžygiavo į Plaza de Mayo, kur jų laukė vietinis jaunimas, keldamas ovacijas. Plaza de Mayo—tai viena iš gražiausių Buenos Aires aikščių. Viduryje buvo pastatytas gražus altorius, prie kurio šv. Tėvo pasiuntinys Msg. Cento aukėjo Mišias. Po jų buvo perskaitytas šv. Tėvo sveikinimo žodis. Šv. Tėvas savo rašte išreiškė savo didelį džiaugsmą, kartu duodamas savo tėvišką patarimą visiems dirbti bendrai, glaudžiai bendradarbiaujant su dvasios vadais ir su atskiromis organizacijomis, kurios turi bendrą idealą.

Iškilmės buvo užbaigtos šv. Tėvo palaiminimu ir viso pasaulio jaunimo paaukojimu Nekalč. Marijos širdžiai. Pasiaukojimo aktas buvo atkalbėtas anglų, ispanų, italų, prancūzų, vokiečių ir ukrainiečių kalbomis. Argentinos himną sugiedojus, jaunimas pamažu skirstėsi iš aikštės, parsiveždamas nepamirštamus įspūdžius.

Kongreso metu buvo dvi audiencijos; viena pas šv. Tėvo nuncijų Msgr. Cento, kita pas Argentinos prezidentą Frondizi. Msgr. Cento priėmė visus delegatus labai nuoširdžiai, su kiekviena tautine grupe nusifotografavo ir labai tėviškai pasikalbėjo. Audiencija pas Argentinos prezidentą Frondizi buvo daugiau oficialus aktas, praėjęs tačiau gana jaukioje nuotaikoje.

Ypatingas kongreso punktas įvyko gruodžio 1, kai 13 tautų pasirodė su savo tautiniais šokiais. Iš visų grupių geriausiai pasirodė lietuviai, sušokę keturis šokius: rugelius, lenčiųgėlį, ožiukus ir malūną. Publika visą laiką lydėjo lietuviškus šokius plojimais, ypač „Malūną“.

Tokiu būdu geriausiai buvo padaryta lietuviška propaganda, nes kitą dieną įvairių tautų delegatai perdavė lietuvių atstovams savo nuoširdžius sveikinimus, gėrėdamiesi lietuvių jaunimo pasirodymu.

A.S.

Tėviškės žiburių skelbtą jaunimui konkursą laimėjo Jūra Gailiulytė iš Clevelando (I vieta), Onutė Ališytė iš Cicero (II vieta), ir Rytė Ligija Spingytė iš Pittsburgho (III vieta).

Romualdas Šviedrys, SAS Užsienio skyriaus vadovas, ir jo pavaduotoja Aušrelė Skirmuntaitė atstovavo studentus ateitininkus „Pax Romana“ Šiaurės Amerikos komisijos suvažiavime, įvykusiame Kanados sostinėje Ottawoje, lapkričio 28-29dd.

Lietuviai procesijoje į Plaza de Mayo

Nuotr. L. Kančausko

Dr. Antanas Kučas ir dr. Antanas Salys dalyvavo modernių kalbų dėstytojų suvažiavime, kuris įvyko gruodžio 27-29 d.d. Chicagoje. Abu atstovavo Pensylvanijos universitetą, kuriame profesoriauja.

Vida Deveikytė pradėjo dirbti Draugo redakcijoje. Baigusi Marijos Augštesniąją mokyklą, Vida studijuoja De Paul universitete.

Saulė Liulevičiūtė laimėjo pirmą premiją (\$500) University of Southern California skelbtame konkurse, parašydama rašinį "The Contribution of Irving Langmuir to Colloid and Surface Chemistry."

Nijolė Mekytė dirba Columbijos universitete, vėžio tyrimų srity ir toliau gilina savo studijas.

Julija Šimonytė ir Audra Antanaitytė iš Sao Paulo, Brazilijos atvyko studijuoti į JAV. Brazilijoje abidvi buvo veiklios ateitininkės. Priklaušė tautinių šokių grupei, dalyvaudavo lietuviškose programose.

Nastutė Umbrazaitė buvo pakviesta antrąja atstove į Pax Romana Egzilių Komitetą New Yorke, kai dvejus metusėjusi pareigas Rūta Žukaitė pasitraukė. Pirmasis atstovas yra dr. V. Vygantas. Jie abu atstovauja SAS.

Los Angeles studentų ateitininkų d-vės naują valdybą sudaro: V. Mitkutė, R. Medziukaitė ir P. Baltakis.

Rochesterio ateitininkų kuopa išsirinko naują valdybą, kuri pareigomis pasiskirstė taip: kun. J. Bakšys—garbės pirm. B. Krokys—pirm., R. Gaidytė—sekr. K. Bulsienė—įzd., Glovackaitė—valdybos narys.

Worcesterio moksleivių ateitininkų prof. Stasio Šalkauskio kuopos valdybą sudaro: A. Šermukšnytė—pirm., J. Pauliukonytė—sekr. Z. Šermukšnis—įzd., G. Šermukšnytė—koresp., G. Česnaitė—valdybos narys.

Izabelė Savickaitė, iš Worcesterio lapkričio 28 d. susituokė su Vytautu Žmuidzinu iš Rochesterio.

Dr. Aldona Šlepetytė dalyvavo modernių kalbų profesorių suvažiavime Chicagoje. Dr. A. Šlepetytė dėsto prancūzų ir rusų kalbas ir literatūrą Fordhamo universitete New Yorke.

Leonardas Šimutis Marianapolio moksleivių ateitininkų kuopos pirmininkas, ir Romualdas Petravičius 1959-60 mokslo metų pirmame pusmetyje gavo augščiausius pažymius Marianapolio gimnazijoje, Thompson, Conn. L. Šimutis taip pat yra vienas iš mokyklos laikraščio "Golden Knight" redaktorių.

KUN. SIMONAS JŪREIVIS RAZMUS

Uolus ateitininkas, Ateities bendradarbis-Simonas Jūreivis Razmus gruodžio 19 Romoje, šv. Jono Laterano bazilikoje, kuri yra viena viso pasaulio bažnyčių pirmoji, arkivyskupo Aloyzo Tragilos išventintas į kunigus, Kun. Simonas Jūreivis Razmus yra šv. Kazimiero kolegijos auklėtinis. Kitą dieną kolegijoje jis aukojosi iškilmingas pirmąsias mišias. Patarnavo arkdiakonu prel. Ladas Tulaba, kolegijos rektorius, diakonu kun. V. Eutkus ir subdiakonu kun. Romualdas Krikščiūnas. Apeigas vedė klierikas Audrys Bačkis. Pamokslą pasakė Tėv. Viktoras Gidžiūnas, OFM Dalyvavo vysk. V. Padolskis, ministro Lozoraičio šeima ir Romos lietuviai. Giedojo kolegijos choras.

Jaukiame priėmime kalbėjo prel. L. Tulaba, min. S. Lozoraitis, ateitininkų Federacijos tarybos narys prof. Z. Ivinskis, sveikino Kunigų Sąjungos vardu—prof. P. Rabikauskas, SJ, marijonų kun. P. Erazys—vicegeneralas, Lietuvių Bendruomenės—S. Matulis, MIC, ateitininkų draugovės—kun. J. Riaubūnas, saleziečių—prof. J. Zeliauskas, SDB.

Jaunasis kunigas gimė Lietuvoje, Barstyčiuose. Ten baigė pradžios mokyklą, o Sedoje dvi gimnazijos klases. Visą gimnaziją baigė Vokietijoje. Su motina Marcele Grušaitė Razmiene ir sesute Irena Mitkiene atvyko į Chicago ir buvo eilinis darbininkas. Kun. Kaz. Juršėno skatinamas, įstojo į paruošiamąją Quigley seminariją. Filosofijos mokslus baigęs garsioje Mundelein kunigų seminarijoje, teologijos studijuoti išvyko

Kun. Simonas J. Razmus

į Romą ir gyvena šv. Kazimiero kolegijoje. Išventintas įsirašė į Telšių vyskupiją. Mokslus dabar baigia šv. Grigaliaus universitete. Ateinančią vasarą žada grįžti Chicagon ir įsijungti į darbą su lietuvišku jaunimu, su kuriuo jis dirbo būdamas Amerikoje Romoje vadovavo ateitininkams.

Primicijose dalyvavo ir jo motina, atvykusi iš Chicagos. Tėvas mirė Lietuvoje 1958.

HENRIKAS PRAŠO SKAITYTI ATEITĮ

Henrikas, kuris iš Sibiro atvežė lietuvių surašytą maldaknygę, ir dabar gyvena Lenkijoje, parašė Ateities administracijai laišką.

"Po 18 metų pertraukos",—rašo jis savo laiške,— pateko į mano rankas Ateities numeris, kurio neskaičiau, bet tiesiog ryte rijau kiekvieną puslapį. Neilgai teko džiaugtis. Vėl negaunu Ateities. Jau tas faktas vaizdžiai rodo Ateities vertę ir jos jėgą.

Kreipiuos į visus tuos ateitininkus, kurie neskaito ir neremia savo žurnalo, ragindamas reguliariai skaityti kiekvieną numerį, o perskaičius viską gerai pergaltoti ir taikyti gyvenime. Sakau visiems tiems, remdamasis savo patyrimu, jog laikas, kuris bus sugaištas skaitymui ir vienas kitas centas paaukotas žur-

nalo išlaikymui, sugrįš Jums su kau pu, su procentais. Tikėkit man, taip yra".

J. Žadeikis, MAS CV socialinio skyriaus vadovas, Ateitį 1960 metams užsakė penkioms MA kuopoms Europoje, Australijoje ir Pietų Amerikoje.

Edmundas Vasiliauskas 1957 m. baigė Vasario 16 gimnaziją, ten pirmininkavo vysk. M. Valančiaus moksleivių ateitininkų kuopai. Tais pat metais atvyko į JAV. Dabar studijuoja Rochesterio, N.Y. Technologijos Institute chemija ir organizuoja moksleivių kuopą ir jai vadovauja.

Albina Uknevičiūtė, ateitininkė, iš Australijos atvyko į Romą studijuoti dainavimo.

Nauja vėliava Australijoje

Sydnejaus ateitininkai spalio 25 su-
rengė didelę šventę. Kristaus Ka-
raliaus šventės proga pašventino vė-
liavą, o salėje 13 ateitininkų davė
įžodį.

Iškilmės pradėtos pamaldomis
Camperdowno katedroje. Pašventinta
arkivysk. J. Matulaičio vardo ku-
pos vėliava, kurios projektą padarė
dail. A. Šimkūnas. Pašventino dvasios
vadas kun. Petras Butkus. Vė-
liavos kūmais buvo: M. Slavėnienė,
Kavaliauskienė, dr. A. Mauragis ir
inž. Dirginčius. Iškilmingas mišias
giedojo "Dainos" choras, vadovau-
jamas muz. K. Kavaliausko. Pamoks-
lį pasakė kun. P. Butkus, Pamaldos
baigtos ateitininkų himnu.

Iškilmingas aktas įvyko parapijos
salėje. Pirmininkei I. Vilnonytei stai-
ga susirgus, iškilmėms vadovavo vice-
pirm. A. Bučinskas. Į garbės pre-
zidiumą pakviesta; kun. P. Butkus—
dvasios vadas, dr. A. Mauragis—vė-
liavos kūmas, A.L. Kūltūros val-
dybos pirmininkas ir kuopos globėjas
nuo jos įsikūrimo, Slavėnienė, inž.
Dirginčius—vėliavos kūmai, muz. K.
Kavaliauskas—Dainos choro dirigen-
tas, R. Plokštytė—Adelaidės ateiti-
ninkų atstovė, A. Dudaitis—Aušros
skautų tunto tuntininkas, Stošius—
L.B. Sydnejaus apylinkės pirminin-
kas, Savickienė—vaikų mokyklos ve-
dėja, Nakutis—Bankstowno apylin-
kės pirmininkas.

Įžodį davė: P. Balkus, V. Burokas,
I. Gintalaitė, J. Gudaitis, A. Krami-
lius, E. Lašaitis, V. Lašaitis, I. Pen-
kaitytė, R. Simanavičiūtė, B. Šar-
kauskas, J. Šarkauskas, J. Zakaraus-
kaitė ir L. Zarembaitė.

Jaunasis prieauglis, paruoštas A.
Laukaitienės, akomponuojant A. Plū-
kui, atliko meninę dalį "Jaunųjų min-
ty Kristui Karaliui" ir plastinius šo-
kius. Minjimas baigtas Lietuvos
himnu.

Clevelande sudarytas LITUANUS
žurnalui remti komitetas, į kurį
įeina pirm. Vytautas Kamantas, vice-
pirm. adv. J. Smetona, vicepirm. N.
Kersnauskaitė, sekretorė V. Kaspe-
ravičiūtė, išd. R. Minkūnas, nariai
J. Gailiūsyte, L. Ješmantaitė ir Č.
Melsbakas. Prieš pradėdamas dar-
bą, komitetas posėdžiavo su Lietu-
vių Studentų Sąjungos CV pirminin-
ku R. Vėžiu ir LITUANUS vyriausiu
redaktoriumi dr. Vytautu Vygantu.

Dr. Vyt. Vardys, Wisconsin uni-
versiteto politinių mokslų profeso-
rius, sausio 6 ir 13 d.d. kalbėjo per
Milvaukės televiziją (Kanalų 10)
apie Pabaltijos valstybes—Lietuvą,
Latviją ir Estiją.

studentų ateitininkų sąjunga

! KALNUS, ! VIRŠŪNES!

GIEDROS KORPORACIJOS ŠVENTĖ

Čaltoką bet saulėtą ir giedrų lap-
kričio 15-tos dienos rytą liejasi var-
gonų muzika, pripildydama jaukią
tėvų jėzuitų koplyčią. Įnešamos Gied-
ros ir Kęstučio korporacijų, Chicagos
studentų ateitininkų draugovės vė-
liavos. Jas seka dvylika studentiško-
mis kepuraitėmis pasipuošusių jau-
nuolių, kurios suklaupia pirmoje eilė-
je. Jų veidai pilni rimties ir džiaugs-
mo, nes šiandien jų šventė.

Mišias aukoja vysk. V. Erizgys.
Jo pamoksle pateiktos mintys skiria-
mos jaunosms giedrininkėms; tai joms
paraginimas nešti ateitininkiską idė-
ją į platųjį pasaulį. Mišių metu gieda
solistė I. Motekaitienė, smuikuoja A.
Paukštys ir vargonuoja M. Mote-
kaitis.

Kandidatės žengia už grotelių iš-
kilmingai priesakai. Jos stengiasi gi-
liai pajusti ir suprasti kartojamų
žodžių prasmę. Priklaupusios pabu-
čiuoja vėliavą, ir yra apdovanoja-
mos trispalvėmis korporacijos juoste-
lėmis. Naujomis narėmis tampa Gied-
rė Griškėnaitė, Giedrė Jonkonytė,
Janina Katelytė, Ina Kaufmanaitė,
Dalia Noreikaitė, Indrė Poliokaitė,
Aušrelė Skirmuntaitė, Vida Strimai-
tytė, Roma Štuopienė, Rūta Urbutytė,
Irena Valaitytė ir Rita Žukauskaitė.

Nedelsdamos korporantės kviečia
gausiai atsilankiusius svečius pusry-
čių. Dalyvių akis patraukia stalus
puošiančios spalvingos rudens gėlės
varpomis ir lietuviškais motyvais iš-
pieštos programos.

Pasigardžius ir smagiai pasidai-
navus, studentų giedrininkų pirmi-
ninkė Dalia Noreikaitė taria įvadinį
žodį. Ji apibudina tą ilgą ruošimosi
ir laukimo laiką, kai vis smarkiau ir
gyviau vystėsi Giedros atkūrimo sva-
jonė. Pagaliau šiandien ji tampa
realybe, ir mes esame tikrosios gied-
rininkės.

Dėmesys nukrypsta į prezidiumo
stalą. Konsulas P. Daužvardis linki
sėkmės moksle ir neužgėstančio en-
tuziazmo veikime. Skatina dirbti lie-
tuvišką darbą ir dalyvauti lietuviš-
kame gyvenime kuo plačiausiai. Ra-
gina išsiamoninti ir suprasti Lietuvos
padėtį ir, kiekvienai progai pasitai-
kius, ją išskelti. Ponia Krikščiūnienė,

Giedros korporacijos vėliava su pa-
lydovėmis

apdovanoja naujas nares rožėmis
ir linki joms siekti tikybos, tautos
ir visuomeninio gyvenimo idealų.

Draugo redaktorius L. Šimutis ra-
gina gerai suprasti pagrindinę mū-
sų gyvenimo paskirtį—moters ir mo-
tinės rolę. Kviečia aktyviai įsijungti
į visuomeninį veikimą, nes mums
teks greitai užimti vadovų eiles. Dr.
Z. Danilevičius sveikina visų ateiti-
ninkų korporacijų vardu. Jis pas-
tebi, kaip šios dienos gamtinė gied-
ra derinasi su šventės dvasine gied-
ra. Pasaulis trokšta saulės spindu-
lių ir dvasinės giedros momento.
Šiandien mes sužibam lyg dvylika
spindulių, nes priesaikoje pasižadame
šviesti ir perversi net ir sunkiausius
debesis.

Moters redaktorė I. Matusėvičiūtė
ispėja, kad sunkus yra kopimas į
kalnus, o ypač kai aplink siaučia pa-
vojingos vėtros. Tačiau turime tam

užsigrūdinti ir be poilsio vis kilti augštin. P. Vilimaitė, Giedros pirmininkė, pabrėžia įsigytą naują pareigą—ugdymą moteriškumo lietuviškumo ir katalikybės pagrindais. Būlime visuomet ištikimos savo idealams. A. Rugytė palygina mus su dvylika apaštalo ir skatina atlikti tą pačią paskirtį. Gyventi pagal savo šūkį, skleisti jį kitiems ir juos jungti į savo eiles.

Sendraugių vardu sveikina Chicagos skyriaus pirmininkas prof. V. Manelis, linkėdamas drąsiai užimti vyresniųjų eiles. Jaunimo Centro šeimininkų vardu žodį taria tėvas J. Vaišnys. Jis pataria lipti į kalnus su patyrusiais vadovais. Be jų galime pasimesti, o su jais kelionė bus lengvesnė ir dažnai apsaugota nuo pavojų.

Giedrą raštu sveikino Federacijos vadas prof. S. Sužiedėlis, SAS valdybos vardu S. Leimonas, MAS centro valdyba, MAS vakarų apygarda, Vyties korporacija, akademikės skautės ir Chicagos studentų ateitininkų draugovė.

Toliau—Vytauto Mačernio minėjimas. D. Noreikaitė pateikia įvadą, o A. Skirmuntaitė pažvelgia į poeto gyvenimą. Scenoje matosi trys gyvi paveikslai—Lietuvos praeitis, dabartis ir ateitis. E. Blandytė deklamuoja antrąją Mačernio viziją, o jos žodžius palydi M. Motekaitis pianu. Minėjimas baigiamas žvilgsniu į ateitį, kuri pergalėje laiko laisvės vėliavą.

Giedrininkės dėkoja visiems atsilankiusiems svečiams ir juos užtikrina savo pasirįžimu dirbti:

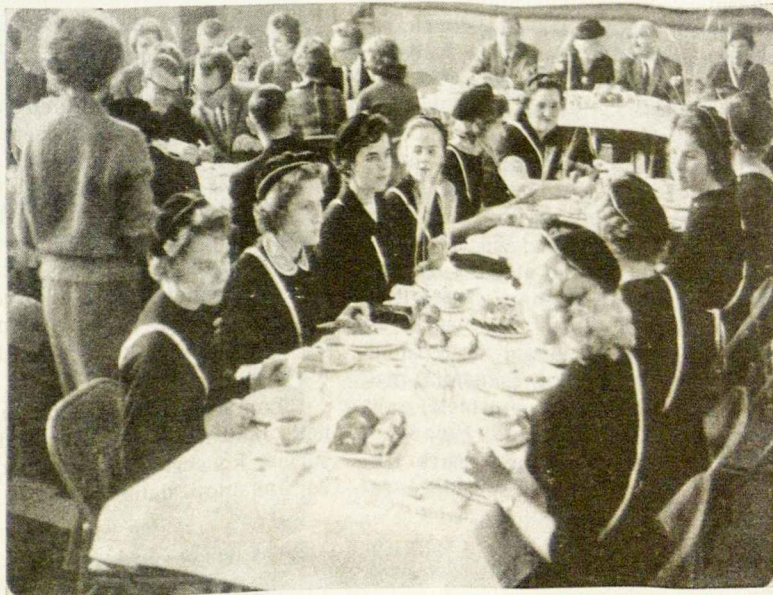
Mes stengsimės kovot,
Savo jėgas aukot,
Į kalnus, į viršūnes kopt.

Janina Katelytė

Korporantės mišių metu

Naujosios korporantės prie bendro stalo

Prezidiumo stolas vaišių metu

CHICAGA

Chicagos dangų sukausčius vėlyvom šalnoms, seniesiems metams riedant į amžinybę, o naujesiems tekant viršum daugoraizių languotų pirštų, studentų draugovė sparčiai žygiavo ateitininkiškuoju keliu. Gruodžio 20 marijonų vienuolyno koplyčioje buvo draugovės kalėdinė susikaupimo diena. Išklausius mišių, kun. J. Sakevičiaus, MIC, pamokslo, rekolekcijas vedė kun. V. Rimšelis, MIC. Pirmoji tema: kaip išlikti kataliku?; antroji: Dievas žmoguje, žmogus per tikėjimą pasidaro pats dieviškas. Po konferencijų pusvalandis meditacijoms, klausimai ir palaiminimas švenčiausiuoju.

Gruodžio 31 vokiško orkestro melodijose, su prancūzišku šampanu taurėse, bet su lietuviška santūria ir nuoširdžia nuotaika sutikti Nauji Metai Mairine Eallroom salėje. Organizavo draugovės nariai, koordinuojant G. Šoliūnui. Ispūdingai išdekoruota salė, skoningas bufetas ir jaukios žvakių šviesos prisidėjo prie nuotai- kos praturtinimo, kai Naujieji Me- tai (Rasa Šoliūnaitė) įriedėjo įsika- binę seniesiems metams į barzdą (Stasys Rudys). Dvyliktai sukakus, orkestrui davus ženklą, išsiliejo Lie- tuvos himno žodžiai iš visų krūtinų, o drauge ir troškimas, jog šie metai iš tikro pasauliui atneš tai, ko jis taip reikalingas.

Eveik kartu su Naujais Metais gimė, ar atbudo iš miego, (ir at- gimimas, atrodo, tapo įgyvendintu papročiu šiame mieste), spėkit—kas? O gi nauja korporacija! Vienuolika įsteigė šatrijos korporaciją Lietuvo- je ir vienuolika ją prikėlė iš miego ilgesniam ir vaisingesniam jos vei- kimui, Chicagoje. Reorganizacinio su- sirinkimo metu sudaryta valdyba: pirm. A. Tijūnėlis, vice-pirm. K. Jaz- butis, sekr. V. Valikonytė, išd. V. Kristolaitytė.

Pirmasis šių, šešiasdešimtų metų, draugovės susirinkimas įvyko Jauni- mo Centre darbingoj nuotaikoj. Po dainų pynės, svarbiausias susirinki- mo punktas—E. Sakalausko refera- tas, kuriame palygino ateitininkų steigimosi aplinkybės ir priežastys, nugalėtus sunkumus su dabartinėmis Amerikos ateitininkų esančiom pro- blemom. Dvidešimtą šimtmetį gali- ma vadinti kūrybiškumo viršūne žmo- gaus, kuris tačiau pametė savo tik- rąjį gyvenimo tikslą ir užsidedę re-

voliucine Liuciferio dvasia. Šičia ir buvo priežastis įsisteigti grupei, kuri kovotų prieš šią ateistinę dvasią ir tuo pačiu prieš nutautėjimą. O da- bar, Amreikoje,—tęsė prelegentas,— visa eilė kitų problemų—ideologijos nepažinimas, ateitininkų būrimas į didelius vienetus, ateitininko atsakin- gumas bei atsakingumo trūkumas or- ganizacijoj. Buvo karštos diskusi- jos, kuriose pasisakyta dėl pačios temos išvystymo, dėl pateiktų min- čių ir dėl pristatymo formos. Laisvoj tribūnoj primintas gavėnios laiku se- minaro ruošimo klausymas, svarsty- tas ateinančių N. Metų sutikimo ruo- šimas. Kad negaištume laiko su ei- namaisiais reikalais, valdybos inicia- tyva leidžiamas "Rėksnys", kuris ap- lanko narius tiesiai į namus ir ap- šviečia draugovės aktualijom.

D.K.

CLEVELANDAS

Clevelando studentų skaičius pa- didėjo, ir dabar draugovėje yra per 20 narių. Paskutiniu metu laiku yra įvykę du susirinkimai.

Lapkričio 8 susirinkimui pirminin- kavo Gytis Barkus, o sekretoriavo Jūra Gailiūšytė. Pagrindinė susirin- kimo dalis buvo mok. P. Balčiūno paskaita apie kultūrą apskritai. Pas- kaitininkas apibūdino kultūrą bend- rais bruožais pabrėždamas, kad žmo- gui kultūrinis pasaulis yra labai svarbus. Jis iškėlė daug įdomių fak- tų apie žmogų, kultūrą ir Lietuvos kultūros tobulėjimą.

Einamuose reikaluose buvo mi- nėta, kad 1960 m. rudenį draugovė suruoš koncertą. Po susirinkimo bu- vo linksmoji dalis.

Kitas susirinkimas įvyko gruodžio 13. Pirmininkavo Algis Širvaitis, sek- retoriavo Ingrida Stasaitė. Šiame su- sirinkime buvo diskusijos apie įvai- rius veikimo klausimus. Susirinki- man buvo atsilankę keli svečiai stu- dentai iš kitų organizacijų pažiū- rėti, kaip studentai ateitininkai vei- kia. Susirinkime buvo paskelbta, kad studentams reikės platinti knygas. Pelnas eis draugovei. Po susirinkimo buvo vaišės.

Studentai ateitininkai Clevelande surengė privatų Naujų Metų suti- kimą pp. Alkaičių bute. Buvo susi- rinkę ne vien ateitininkai, bet ir jų draugai. Visi labai smagiai pasi- šoko ir sutiko Naujus Metus.

Į draugovę įstojo nauja narė — Vida Augulytė. Ji lanko Western Re- serve universitetą ir turi stipendiją.

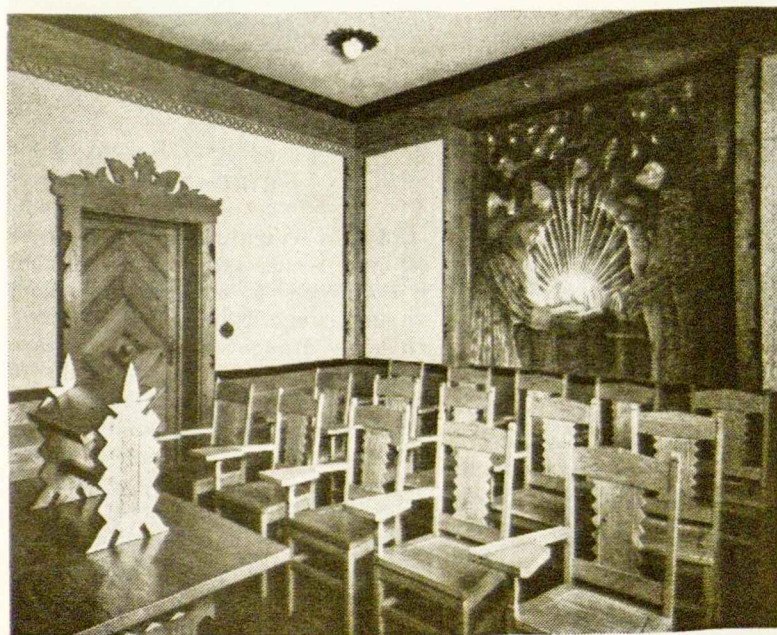
Jūra

PITTSBURGAS, PA.

Pittsburgo universitetas (The Uni- versity of Pittsburgh) gruodžio 12 su- ruošė Kalėdų festivalį, kuriame da- lyvavo devynios tautos, jų tarpe ir lietuvių grupė. Kiekviena grupė sa- vos tautos kalba pagiedojo po ke- letą kalėdinių giesmių ir savotiškai papuošė savo tautos kambarį.

Universitetas turi aštuoniolika tau- tinių kambarių. Lietuvių kambarys yra vienas iš gražiausių. Jis pasižy- mi ypatingai grožiomis sienomis, ku- rios išmuštos A. Tamošaitienės (Ka- nadoje) austais gryno lino raštuotais audiniais. Ne vienas lankytojas yra nustebęs šio kambario stiliumi, jo originaliais iš Lietuvos savo laiku atvežtais ažuoliniais baldais. Lietu- viško tamsaus ažuolo durys, lubos bei grindys primena stambesnio Lie- tuvos ūkininko namus. Palubiais švie- saus ažuolo lentoje yra stambiai iš- pjaustyti mūsų garsiųjų vyrų vardai: Basanavičius, Kudirka, Donelaitis, Daukantas, Maironis ir Čiurlionis. Čiurlionio paveikslas "Du Karaliai" kopija užima visą kambario galinę sieną.

Studentų grupės parengė ir pa- puošė tautų kambarius pagal savo papročius. Rytė Spingytė kartu su p.p. V. Količiene ir B. Pivoriūniene papuošė lietuvių kambarį. Profeso- riaus stalas buvo apdengtas nauja linine aštuonyte iš Lietuvos atvežta staltiese. Medinėse lekštėse buvo pri- krauta visokių lietuviškų gardumy- nų: sausainių, riešutų, sūrio, ir įvai- rių pyragaičių. Pačiame kambario kampe stovėjo lietuviškais ornamen- tais, daugiausiai iš šiaudų darytais, papuoštas Kalėdų medis. Savotiškai gražus ir patrauklus. Amerikiečiai negalėjo atsigėrėti šia nuostabiai pa- puošta eglute. Klausimams nebuvo galo, bet mūsų lietuvaite išdidžiai

Lietuvių kambarys Pittburgo universitate

LOS ANGELES

MOKSLEIVIŲ STUDIJŲ DIENOS

Lapkričio 27 rytą, apsiginklavę pilnais lagaminais, kopėme į San Bernardino kalnus, į Dviejų Viršūnių miestelį. (Twin Peaks). Ši trijų dienų žygį mes, moksleiviai, pradėjome tvirtomis intencijom geriau susipažinti su ateitininkų ideologija ir pradėti ruoštis įžodžiui. Tam reikalui buvome išsinuomavę labai jaukią miškų pastotę, kurią pasiekėme apie pietus. Užkandus, Dalilė Polikaitienė, šių dienų iniciatorė ir vyriausia vadovė, pristatė dienos pirmininką, Praną Baltakį, kuris netrukus vėl mus visus sukvietė pasiklausti kun. dr. Bučmės paskaitos apie katalikiškumą. Kun. dr. Bučmės mus gražiai ir naudingai apšvietė apie šį ateitininkų principą. Pagrindinį punktą jis apibūdino šitaip: katalikiškumo ugdymui reikia įgyvendinti gyvąją dvasią, ją išreiškiant šiomis priemonėmis — malda, žodžiu, darbu ir kentėjimu.

Po rimtų minčių, kaip ir visuomet, buvo laisvalaikis. Tą dieną, kaip ir kitomis dienomis, daugiausia laiko praleidome sportuodami — žaisdami tenisą, tinklinį ir krepšinį, ir kartais, pasinaudodami grynų oru ir gražiais vaizdais, ėjome pasivaikščioti. Tvirtiau pasistiprinti vakarais važiuavome į gretimą miestelį, kuriame pietavom kiek tik širdys geidė. Šeštadienį, su kita grupe atsilankiusio Los Angeles jaunimo, žavėjome malonias padavėjas ir kitus ateivius su lietuviškom dainom. Tą patį vakarą dviejų mūsų stovyklautojų pastangomis mus linksmino išdygusios senos pušies įspūdziai bei pergyvenimai — tai Kreivų šypsenų giminė.

Antrą dieną mūsų rimtesnės dalies programą užėmė du pašnekesiai, kuriuos pravedė dienos pirmininkas Rimas Dapšys ir Violeta Mitkutė. Rimas Dapšys nepaprastai idomiai pakalbėjo apie ateitininkų istoriją, pabrėždamas datas, kurias turėtumėm atsiminti. Pabaigęs pranešimą,

papasakojo svetimtaučiams apie mūsų tradicijas ir papročius Kalėdų metu. Vėliau trylika lietuvių, apsirėngusių tautiniais rūbais, pagiedojo kalėdinę giesmę "Ties Betliejum", kuri labai jautriai nuskambėjo universiteto erdvoje salėje. Visa eiga buvo nuolat spaudos fotografuojama ir perduodama per televiziją. Publikos buvo daug, ir visi atrodė patenkinti vakaro programa. Po programos studentai bei studnetės svečius gardžiai pavaišino.

Rytė Spingytė

Studijų dienų dalyviai iškylauja

jis įtraukė visus į diskusijas su paruoštais klausimais. Vienas iš jų lietuvių sąryšį tarp ateitininkų veiklos Nepriklausomos Lietuvos laikų ir dabar. Prieita išvados, kad ypatingai moksleivių veikimo sąlygos turi panašių kliūčių. Antras pašnekesys, Violetai Mitkutei vadovaujant, buvo sudarytas iš paaiškinimų: ateitininko pasaulėžiūra turi būti kristocentrinė. Pilnoji asmenybė išnaudoja visus savo gabumus. Pasiažadėjimas yra įsipareigojimas. Laisvė be saiko, tai pražūtis.

Sekmadienį, atvažiavę iš mažitės kalnų bažnytėlės, susilaukėm svečių. Tarp jų buvo p. Ažuolaitis, LA Liet. Bendruomenės pirm., ir p. Kojelis, mūsų dienos prelegentas. J. Kojelis kalbėjo mums labai aktualia tema: lietuvių vieta amerikiečių visuomenėje. Jis aiškiai pabrėžė ir davė pavyzdžių, parodydamas, kad svetima tautybė Amerikoje gyvenančiam nėra bet kokia kliūtis; tuo pačiu ir lietuvių. Lietuviai, kaip ir kitų tautybių žmonės, yra pasižymėję visose gyvenimo srityse. Per diskusijas ir klausimus buvo prieita išvados, kad lietuvių išlaikyti yra reikalinga visa eilė tokių dalykų kaip: lietuviš-

MA
SAJUNGOJE

kos tradicijos, spauda, o svarbiausia — noras.

Tokių minčių lydimi, pasileidome į pakalnę namų link su tvirtu noru ir intencijom sugrįžti vėl kadanors į šį džiaugsmo suteikusį malonų dviejų viršūnių kempelį.

S.B.

Los Angeles šiluvos Marijos kuopos susirinkimas įvyko lapkričio 14 pas Giedrę Fledžinskaitę. Pirmininkavo Girdas Šakys. Visi buvo prašomi skaityti Ateitį. Buvo taip pat perskaitytas laiškas iš Vasario 16 gimnazijos. Laiške dėkojama už aukas ir pranešama, kad mūsų globotinė yra Aldona Parytė. Pasitarta ir dėl stovyklos, kuri buvo numatyta surengti Padėkos savaitgalį.

E. Tumokienė įdomiai pakalbėjo apie šeimyniškumą. Susirinkimas baigtas malda.

Vida Mikuckaitė

DETROITAS

Lapkričio 29 Detroito moksleivių ateitininkų Karaliaus Mindaugo kuopa turėjo savo susirinkimą. Polteraičių bute. Dvasios vadas kun. K. Simanavičius kalbėjo apie bažnyčios toleraciją. Buvo ir įdomios diskusijos. Paskui Saulė Buivydaite skaitė savo referatą apie berniuko ir mergaitės nuolatinį pasimatymą, įrodydama, kad toks pasimatymas yra blogas psichologiniu ir moraliniu atžvilgiu. Vėliau Kazys Jankauskas paskaitė ištrauką iš Tihamer Toth "Jaunuolio religijos". Po susirinkimo Polteraičiai visus pavaišino.

V.Č.

PHILADELPHIA, PA.

Moksleivių ateitininkų Prano Dovydaičio kuopos susirinkimas įvyko lapkričio 25 šuopių bute. Pirmininkavo Bronius Sabinauskas, sekretoriavo — Roma Puodriūtė, Aušra Gaiglaite paruošė referatą, kaip elgtis susirinkime, ir taip visus įtraukė į gyvas diskusijas. Euvo sudaryta kalėdinių šokių programa ir nutarta pavasarį suruošti jaunųjų talentų vakarą. Plačiai pakalbėta ir apie suvažiavimą Chicagoje. Tuo labiausiai rūpinosi kun. L. Peciukevičius, dvasios vadas. Po susirinkimo pasivažiavom ir pašokom.

Aušra Gaiglaite

P O E M A

APIE VIENGUNGĮ BARNABĄ
IR JO NUOTYKIUS JIEŠKANT ŽMONOS

Surašė ALGIS ŠVILPA

Esu vaikiną aš neblogas
Ir priedo—dar pasituris;
Aš neturiu kišenėj slogos,
Turiu tik "karą" pas duris.

Kada aplink draugai retėja
Ir turi namą bei žmonas,
Ir man formuojasi idėja—
Užbaigt viengungiškas dienas.

Išvaikščiojau New Yorko miestą.
Toks apsiskutęs, mandagus;
Kai pasidarė baisiai rieta,
Tada kreipiausi į draugus.

Paklausiau kunigą Dabuši,
Net sodės bonką pastačiau:
kaip man laimėti meilės mūši,
Kaip žmoną rasti kuo greičiau.

Jis žvelgė per akinių viršų
Ir sukrenkštė stipriai bosu:
"Nenusimink, aš tau pripiršiu,
Tam sekretorius aš esu..."

Jis brakšt avtožė leistrų knygą
Ir dūrė tiesiai su pirštu,—
Skolų it grybų tuoj pridrygo
Iš sąskaitėlių užmirštų.

Tuoju griebiausi piniginės
Ir prakalbėjau jam rimtai:
"Negaila šnarandios šimtinės,
Kai žmoną tikrą pamatai..."

Skolas sumoku! Duokš Albumą!—
Aš mosteliu ranka grakščia,—
(O gal Dabušis bus ir kūma,—
Dar pagalvoju paslapčia).

Ir Pijų duok, Jaunystės maršą,
Pridėk maldaknygę tuoj man!"
Tegu greičiau man žmoną perša,
Ir šoku švilpdamas "karan".

Kai jis pamatė piniginę,
Patrynė delnus mandagiai:
"Gal taip stovyklai dar šimtinę,
Visi tad būtume nariai..."

Tik pagalvok, gražu juk būtų,
Pagerbs rėmėją Dainavą.
Ten bus merginų—daržo rūtų..."
Taip apsisuko man galva.

Trenkiau ant stalo svarų šimtą
Ir taip pradžiuginau akis.
Tada padaręs veidą rimtą,
Klausau, ką kunigas sakys.

Ir kunigas mane ramino:
"Aš visą miestą išmaišiau,
Seniai nebėra čia merginų,
Kelčiau Chicagon kuo greičiau..."

Kai situacija blogėja,
Bieka spūdi pro duris,
Vienam kovoti už idėją,
Kol pažadėta atsiris...

Kreipiausi į Untę šalapinį,
Suradęs jį galų gale,
O jis Dabuši man tuoj mini:
"Jis tau padės šiam reikale!"

kreivios
sipsenos

Ir Vygantui tariau dar žodį:
"Sakyk, ženotas juk esi,—
Merginą dailią man nurodyk,—
Nebūkit kiaulės jūs visi!"

"Aš užimtas, o Dieve mano,
Griūvu nuo darbo iš kėdės,—
Aš redaguoju Lituaną,
Tiktai Dabušis tau padės!"

Tada sukrovęs savo labą,
Chicagon nulėkiau riščia,
Tuoju klausiu kunigą Patlabą,
O jis: — "Brolau, keliauk iš čia!"
(bus daugiau)

ALGIRDAS BUDRECKIS

JUOZO BLUOZGIO LAIŠKAS

(ARBA — KAIP NERAŠYTI LAIŠKŲ LIETUVIŠKAI)

Juozas Bluožgis, seniai atvykęs į
Ameriką, atsisėdo prie stalo ir pra-
dėjo rašyti savo pusseserei Stasei
Bluožytei. Jis nematė jos dvidešimt
metų. Taip pat jis seniai rašė lai-
škus Lietuvon. Jam jau buvo sunku
rašyti lietuviškai. Juozas Bluožgis
suderino tokį raštą;

New Yorkas, N.Y. U.S.A.
Novemberis 7, 1959

"Brangi Stella,

Sari, kad aš tau neparašiau anks-
čiau. Labai sunkiai verkinau šapoje
per tuos metus, tat neturėjau čieso
rašyti gromatą. Oi koks sunkus ir
durtinas buvo mano darbas. Bet da-
bar viskas yra fain. Mano bosas
mane padarė formonu, ir parnešu
geresnį peidę.

"Aš išbuvęs Amerikoje du metus,
apsižėnijau. Mano boba yra poliokė.
Jos vardas yra Džudi. Turiu du vai-
kų: Sally ir Džioną. Mano dukra
Sally dirba ofise. Ji greitai apsives
su savo bojfrendu Džo. Jis neseniai
pabaigė škulę ir gavo formono darbą.

"Mano bojsas Džonas dar eina
į škulę. Jo tičeriai sako, kad jis la-
bai smart bojsas, bet lezis. Jis ma-
nės visą laiką askina nupirkti jam
karą. Bet jam sakau, kad jis dar
tyneidžeris ir nemokės draivyti karą.
Apart to jis labai gud bojsas, Jis

mano bobai visada helpina apie au-
žą. Džoną neseniai išsiunčiau į što-
rą nupirkti bobai amės, oranžių, ir
keikso.

"Džonas labai razumnas. Jis mane
vieną sykį paprašė jį patišyti kal-
bėti lietuviškai; bet aš jam pasa-
kiau, kad jo tėvas yra Amerikos
citizenas ir kad jis yra amerikoni-
kas ir jam nereikia išmokyti lietu-
viškai. Jam paaiškinau, kad užtenka
čia žinoti amerikoniškai. Po to jis
manęs neaskina patičyti jį lietuviškai.

"Mano boba dabar kukina lončį
—kičene. Berods, kad valgysim kiel-
basų.

"O, o, mano švogerio Džimio karas
stapina skersai stryto. Rodos, kad
jis atėjo esti lončį su mumis. Mano
bobos brolis Džimas yra toks bomas
visą čiesą drinkina byrą ir gemblina
ant arkliukų.

"Tau pasiunčiau pakėčį su šiūsais
ir knygą apie Ameriką. Jeigu šiūsų
saizas yra per mažas atsiųsk juos
back?

"Nu mano švogeris ringina žvaną.
Aš jį turiu įsileisti. Tuo pačiu čiesu
noriu finish šitą gromatą.

Tavo kozinas,

Joe Bloss

(Iš "Vyties", Liet. vyčių žurnalo).

ŠACHMATAI

Rašo K. Merkis

Povilas Tautvaišas, Chicagos ir Illinois meisteris, naujai laimėjo Illinois valstybės šachmatų pirmenybes, sukoręs $5\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$ taškų. Lygiom sužaidė su jaunu ekspertu Vytautu Palčiausku, prieš kitus penkius laimėjo.

Massachusetto valstybės moksleivių šachmatų varžybose, kurios vyksta Cambridge "Y", joms įpusėjus, tarpe šešių pirmūnų atsistojo du keturiolikmečiai lietuviai: Algis Makaitis ir Gintaras Karosas po 3-0 taškų. Po 2

taškus turėjo Juozas Venskis ir A. Leonavičius. Viso dalyvauja 45 berniukai. Varžyboms vadovauja G. Nute ir Kazys Merkis.

Gedim. šveikauskas, Bostono šachmatų meisteris, tarpklubinėse rungtynėse lietuvių su Boylstono klubu, įveikė Naujos Anglijos meisterį John Curdo. Prieš tai jis įveikė buv. Massachusetts meisterį dr. Keilson.

Toronto Aušros komanda dalyvauja miesto B lygos pirmenybėse.

Partija iš 1900 m. žaista Pragoje. Balti: Distl, juodi: Rossipal. 1. e4 e5 2. žf3 žc6 3. d4 e:d 4. ž:d4 ž:ž 5. V:ž že7 6. Rc4 c6? 7. žc3 d6 8. Rg5 Vb6 9. V:d6!! V:b2 10. Bdl V:ž 11. Rd2 V:Rc4 12. Vd8+! K:V 13. Ra5+ Ke8 14. Bd8 matuoja.

Ar jau įsigijote
šias knygas?

- **NEGESINKIME AUKURŲ**, vysk. V. Brizgio parašyta knyga, kurioje išsamiai nagrinėja krikščioniškos šeimos klausimus. 3.00 dol.

- **ŠVIESOS MERGAITĖ**, Prano Naujokaikio lyrinė poema, išleista Ateities prieš pat Kalėdas 1.00 dol.

- **LIETUVA**, Vyt. Augustino Lietuvos vaizdų albumas 5.00 dol.

- **ŠV. PIJUS X**, kun. J. Petrėno 1.00 dol.
(Specialiai atpiginta)

Užsakymus siųsti:

A T E I T I S
916 Willoughby Ave.,
Brooklyn 21, N. Y.

Gaunama ir pas platintojus

ATEITIES GARBĖS PRENUMERATORIAI 1960 METAMS

Kun. dr. St. Valiušaitis, Brooklyn, N.Y., Kaz. Mikšys, Hamilton, Ont., Canada, kun. Vyt. Zakaras, Wakita, Okla., kun. dr. V. Cukuras, Middletown, Conn., kun. Em. Paukštis, Chester, Pa., kun. J. Tautkus, Omaha, Nebr., kun. J. Pakalniškis, Brooklyn, N.Y., kun. K. Jursėnas, Chicago, Ill., J.E. vysk. V. Brizgys, Chicago, Ill., prel. L. Mendelis, Baltimore, Md., kun. dr. K. Širvaitis, Newtown, Pa., prel. Ign. Albavičius, Cicero, Ill., Pr. Grušas, Owego, N.Y., prel. Pr. Juras, Lawrence, Mass., kun. dr. A. Baltinis, Chicago, Ill., kun. dr. J. Starkus, Bayonne, N.J., kun. dr. Titas Narbutas, Brooklyn, N.Y., Ant. Razma, M.D., Wilmingtonton, Ill., J. Dičpinigaitis, M.D., Woodhaven, N.Y., kun. P. Brazauskas, Eugene, Oregon, Pr. Povilaitis, Chicago, Ill., kun. P. Patlaba, Cicero, Ill., kun. P. Kuras, Utica, Ill., kun. V. Karalevičius, Elizabeth, N.J., kun. A. Sabas, Sudbury, Ont., Canada, P. Vaicekauskas, Detroit, Mich., Ant. Balčytis, Chicago, Ill., Sig. Bobelis, Brooklyn, N.Y., kun. J. J. Šupšinskas, Albany, N.Y., Pr. Baltakis, San Diego, Calif., P. Žemaitis, M.D., Dearborn, Mich., J.

ATEITININKO JUBILĖJINIŲ METŲ DOVANA ATEIČIAI

Kiekvienas ateitininkas suranda vieną naują Ateities prenumeratorių. Tai nedidelė, nieko nekaštuojanti, bet begalo brangi Ateičiai dovana Jubilėjinių Metų proga. Nė vienas nepagalėkime savų pastangų šią dovaną įteikti.

Balčiūnas, M.D., Strasburg, Ohio., kun. J. Patašius, Great Falls, Mo., J. Karvelis, M.D., Chicago, Ill., J. Pabedinskas, Chicago, Ill., P. Speityla, Springfield, Ill.

Ateitininkai ir Ateities skaitytojai Europoje ir kituose kraštuose

norį Ateitį skaityti, bet nepajėgią prenumeratos atsilyginti yra dėkingi visiems geradariams, kurie savo auka įgalino juos Ateitį gauti visus 1959 metus. Ateities į Vokietiją Vasario 16 gimnazijai, Italiją — Saleziečių gimnazijai, Pietų Amerikon ir kt. siunčiama daugiau, kaip 300 egz. Vienai administracijai ši našta nepakeliama. Administracija taip pat dėkoja geradariams ir laukia dar daugiau aukų 1960 metų prenumeratai apmokėti. Ateities prenumerata užsienyje kaštuoja tik 3.00 dol. metams. Bet jeigu kam ši suma būtų perdidelė, prašome siųsti kiek kas pajėgia, mums kiekvienas doleris šiam reikalui yra brangus.

Iki šiol kitų kraštų Ateities skaitytojams prenumeratai apmokėti aukų atsuntė:

K. Kaknevičius, Toronto, Ont. — 1.00 dol., Alf. Laniauskienė, Cicero, Ill. — 2 dol., prel. M. Krupavičius, Cicero, Ill. — 6.00, kun. dr. P. Bartkus, Cleburne, Texas — 10.00 dol., kun. V. Memėnas, Westmont, Ill — 2 dol., A. Razma, M.D. — 3 dol., P. Tamulionis, Cleveland, Ohio — 2 dol., kun. J. Perkumas, Kolumbia — 15.00 dol., P. Pupius, Chicago, Ill. 15.00 dol.

Visiems Ateitį parėmusiems nuoširdus ačiū.

ATEITIES Administracija

ALp(LKA)1786
1960, Nr.1

LIETUVIŲ TAPATUMAS
DUJANA

ATEITIS, SAUSIS, NR. 1

Kaunas žiemą. Nuotr. V. Augustino

90.725.84